ISSN 1977-1053

Euroopan unionin virallinen lehti

C 49

55. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

18. helmikuuta 2012

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2012/C 49/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 39, 11.2.2012 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2012/C 49/02 Asia C-27/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 — valittajana Ranskan tasavalta sekä muina osapuolina People's Mojahedin Organization of Iran, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi — Yhteinen kanta 2001/931/YUTP — Asetus (EY) N:o 2580/2001 — Euroopan unionin neuvoston laatimaan, tarkastelemaan ja muuttamaan luetteloon sisällytetyn ryhmän varojen jäädyttäminen — Puolustautumisoikeudet) 2

2012/C 49/03 Asia C-28/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 28 ja EY 29 artikla — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Tuonnin ja viennin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Liikenne — Direktiivit 96/62/EY ja 1999/30/EY — Tiettyjä tavaroita kuljettavia yli 7,5 tonnia painavia tavarankuljetusajoneuvoja koskeva alakohtainen liikennöintikielto — Ilmanlaatu — Terveyden ja ympäristön suojelu — Suhteellisuusperiaate — Johdonmukaisuus) 2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2012/C 49/04	Asia C-271/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Pääomien vapaa liikkuvuus — Soveltamisala — Avoimet eläkerahastot — Pääomien ulkomaille sijoittamiseen kohdistuva rajoitus — Oikeasuhteisuus)	3
2012/C 49/05	Asia C-318/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21.12.2011 — valittajana A2A SpA, aiemmin ASM Brescia SpA ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Julkisia palveluja tuottaville yrityksille myönnettyjä tukia koskeva ohjelma — Verovapautukset — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve — EY 87 artikla — Tuen käsite — EY 88 artikla — Uuden tuen käsite — EY 10 artikla — Vilpitöntä yhteistyötä koskeva velvollisuus — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 1 ja 14 artikla — Takaisinperimismääräyksen laillisuus — Oikeusvarmuuden periaate — Perusteluvelvollisuus)	3
2012/C 49/06	Asia C-319/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21.12.2011 — valittajana ACEA SpA sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Iride Spa, aiemmin AEM SpA (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Julkisia palveluja tuottaville yrityksille myönnettyjä tukia koskeva ohjelma — Verovapautukset — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve — EY 87 artikla — Tuen käsite — EY 88 artikla — Uuden tuen käsite — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 1 ja 14 artikla — Takaisinperimismääräyksen laillisuus — Perusteluvelvollisuus)	4
2012/C 49/07	Asia C-320/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21.12.2011 — valittajana A2A SpA, aiemmin AEM SpA ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Julkisia palveluja tuottaville yrityksille myönnettyjä tukia koskeva ohjelma — Verovapautukset — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve — EY 87 artikla — Tuen käsite — EY 88 artikla — Uuden tuen käsite — EY 10 artikla — Vilpitöntä yhteistyötä koskeva velvollisuus — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 1 ja 14 artikla — Takaisinperimismääräyksen laillisuus — Oikeusvarmuuden periaate — Perusteluvelvollisuus)	4
2012/C 49/08	Asia C-329/09 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21.12.2011 — valittajana Iride SpA, aiemmin Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja A2A SpA, aiemmin ASM Brescia SpA (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Julkisia palveluja tuottaville yrityksille myönnettyjä tukia koskeva ohjelma — Verovapautukset — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve)	5
2012/C 49/09	Asia C-242/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.12.2011 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardian (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — ENEL Produzione SpA v. Autorità per l'energia elettrica e il gas (Direktiivi 2003/54/EY — Sähkön sisämarkkinat — Sähköverkon toiminnan kannalta olennaiset sähkön tuotantolaitokset — Velvollisuus esittää tarjouksia kansallisilla sähköpörssimarkkinoilla sähköenergian siirto- ja jakeluverkonhaltijan vahvistamien rajojen ja kriteerien mukaisesti — Ajojärjestys- ja tasapainottamispalvelu — Julkisen palvelun velvoitteet)	5
2012/C 49/10	Asia C-250/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.12.2011 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Haltergemeinschaft LBL GbR v. Hauptzollamt Düsseldorf (Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden ja sähkön verotus — 14 artiklan 1 kohdan b alakohta — Ilmailussa moottoripolttoaineena ja polttoaineena käytettävien energiatuotteiden vapauttaminen verosta — Vuokralleantajan käyttöön asettaman sellaisen lentokoneen moottoripolttoaine, jota vuokralleottajat käyttävät muihin tarkoituksiin kuin vastikkeellisten lentokuljetuspalvelujen suorittamiseen)	6

FI

2012/C 49/11 Asia C-316/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 (Vestre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Danske Svineproducenter v. Justitsministeriet (SEUT 288 artiklan toinen kohta — Asetus (EY) N:o 1/2005 — Eläinten suojelu kuljetuksen aikana — Kotieläiminä pidettävien sikaeläinten maantiekuljetus — Osastojen vähimmäiskorkeus — Tarkastaminen matkan aikana — Lastaustiheys — Jäsenvaltioiden oikeus vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä) 6

2012/C 49/12 Asia C-366/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 (High Court of Justice, Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Air Transport Association of America, American Airlines Inc., Continental Airlines Inc. ja United Airlines Inc. v. Secretary of State for Energy and Climate Change (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Direktiivi 2008/101/EY — Ilmailutoiminnan sisällyttäminen kyseiseen järjestelmään — Pätevyys — Chicagon yleissopimus — Kioton pöytäkirja — Euroopan unionin ja Yhdysvaltain välinen lentoliikennesopimus — Kansainvälisen tapaoikeuden periaatteet — Oikeusvaikutukset — Mahdollisuus vedota kyseisiin periaatteisiin — Unionin oikeuden ekstraterritoriaalisuus — Maksun ja veron käsitteet) 7

2012/C 49/13 Yhdistetyt asiat C-411/10 ja C-493/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) ja High Court of Irelandin (Irlanti) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — N. S. v. Secretary of State for the Home Department (C-411/10) sekä M. E., A. S. M., M. T., K. P. ja E. H. v. Refugee Applications Commissioner ja Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10) (Unionin oikeus — Periaatteet — Perusoikeudet — Unionin oikeuden soveltaminen — Epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kielto — Yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä — Asetus (EY) N:o 343/2003 — "Turvallisten maiden" käsite — Turvapaikanhakijan siirto hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon — Velvollisuus — Kumoamaton olettama, jonka mukaan kyseinen jäsenvaltio noudattaa perusoikeuksia) 8

2012/C 49/14 Yhdistetyt asiat C-424/10 ja C-425/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 (Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Tomasz Ziolkowski (C-424/10) sekä Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja ja Marlon Szeja (C-425/10) v. Land Berlin (Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2004/38/EY — Pysyvä oleskeluoikeus — 16 artikla — Laillinen oleskelu — Oleskeluoikeus kansallisen oikeuden nojalla — Asianomaisen kansalaisen lähtövaltion unioniin liittymistä edeltävä oleskelu) 9

2012/C 49/15 Asia C-465/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.12.2011 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration v. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — 3 artikla — Rakennerahastot — Asetus (ETY) N:o 2052/88 — Asetus (ETY) N:o 4253/88 — Rakennerahastoista maksettavaa tukea saanut hankintaviranomainen — Se, ettei EAKR:n tuen saaja noudata julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia sääntöjä — Unionin tuen takaisinperimisvelvollisuuden perusta silloin, kun on kyse sääntöjenvastaisuudesta — "Väärinkäytöksen" käsite — "Jatkuvan väärinkäytöksen" käsite — Takaisinperimistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Vanhentumisaika — Pidemmät kansalliset vanhentumisajat — Suhteellisuusperiaate) 10

2012/C 49/16 Asia C-482/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 (Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Sicilianan (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Teresa Cicala v. Regione Siciliana (Kansallinen hallinnollinen menettely — Hallintotoimet — Perusteluvelvollisuus — Mahdollisuus korjata perustelujen puuttuminen hallintotoimea vastaan vireille pannussa oikeudenkäynnissä — SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen) 11

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

2012/C 49/17 Asia C-495/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Centre hospitalier universitaire de Besançon v. Thomas Dutrueux ja Caisse primaire d'assurance maladie du Jura (Direktiivi 85/374/ETY — Tuotevastuu — Soveltamisala — Kansallinen järjestelmä, jossa säädetään julkisten terveydenhuoltolaitosten velvollisuudesta korvata vahingot, jotka ovat aiheutuneet potilaalle hoitojen yhteydessä käytetyn laitteen tai tuotteen viallisuudesta, myös ilman tuottamusta) 11

2012/C 49/18 Asia C-499/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 21.12.2011 (Rechtbank van eerste aanleg te Bruggen (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Vlaamse Oliemaatschappij NV v. FOD Financiën (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Verovelvolliset — Yhteisvastuullinen kolmas osapuoli — Muu varastomenettely kuin tullivarastomenettely — Tavaroiden varastoijan ja niiden verovelvollisen omistajan yhteisvastuu — Vilpitön mieli tai varastonpitäjän virheen tai huolimattomuuden puuttuminen) 12

2012/C 49/19 Asia C-503/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 21.12.2011 (Varhoven administrativen sadin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Evroetil AD v. Direktor na Agentsia Mitnitsi (Direktiivi 2003/30/EY — 2 artiklan 2 kohdan a alakohta — Bioetanolin käsite — Biomassasta valmistettu tuote, joka sisältää enemmän kuin 98,5 prosenttia etyylialkoholia ja jota ei ole denaturoitu — Tosiasiallisen biopolttoaineena käytön merkitys — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhdistetty nimikkeistö — Bioetanolin tariffiluokittelu valmisteveron kantamiseksi — Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteet — Direktiivi 92/83/ETY — 20 artiklan ensimmäinen luetelmakohta ja 27 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta — Etyylialkoholin käsite — Vapautus yhdenmukaistetusta valmisteverosta — Denaturaatio) 12

2012/C 49/20 Asia C-507/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.12.2011 (Tribunale di Firenzen (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti X:ää vastaan (Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2001/220/YOS — Uhrin asema rikosoikeudenkäynnissä — Haavoittuvien henkilöiden suojelu — Alaikäisen kuuleminen todistajana — Pääkäsittelystä erillinen menettely, jossa todistelu otetaan vastaan etukäteen — Virallinen syyttäjä kieltäytyy esittämästä tuomarille pyyntöä kuulemisen toimittamiseksi) 13

2012/C 49/21 Asia C-72/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 (Oberlandesgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Mohsen Afrasiabia, Behzad Sahabia ja Heinz Ulrich Kesseliä vastaan (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Asetus (EY) N:o 423/2007 — 7 artiklan 3 ja 4 kohta — Sintrausuunin toimittaminen Iraniin ja asentaminen siellä — Taloudellisen resurssin välillistä asettamista kyseisen asetuksen liitteissä IV ja V luetellun henkilön, yhteisön tai elimen saataville koskeva käsite — Saataville asettamista koskevan kiellon kiertämisen käsite) 13

2012/C 49/22 Asia C-519/10: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 18.11.2011 (Tribunale di Barin (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Giovanni Colapietro v. Ispettorato Centrale Repressioni Frodi (Ennakkoratkaisupyyntö — Työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohta, 103 artiklan 1 kohta ja 104 artiklan 3 kohdan toinen alakohta — Viinikauppa-ala — Asetukset (ETY) N:o 822/87 ja (EY) N:o 343/94 — Kysymys, johon annettavaan vastaukseen ei liity vähäisintäkään perusteltua epäilystä — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen) 14

2012/C 49/23 Asia C-67/11 P: Unionin tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 20.10.2011 — DTL Corporación, SL v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — Asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Väitemenettely — Sanaosan "Solaria" sisältävä kuviomerkki ja sanaosan "Solartia" sisältävä aikaisempi kansallinen kuviomerkki — Rekisteröinnin osittainen epääminen — Sekaannusvaara — Vaatimus käsittelyn lykkäämisestä unionin yleisessä tuomioistuimessa — Vaatimusta ei ole esitetty määräajassa) 14

FI

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2012/C 49/24	Asia C-585/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Karlsruhe (Saksa) on esittänyt 24.11.2011 — Philipp Seeberger v. Studentenwerk Heidelberg	15
2012/C 49/25	Asia C-592/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 25.11.2011 — Anssi Ketelä	15
2012/C 49/26	Asia C-618/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 1.12.2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública	16
2012/C 49/27	Asia C-619/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 30.11.2011 — Patricia Dumont de Chassart v. Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés	16
2012/C 49/28	Asia C-629/11 P: Valitus, jonka Evropaikï Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 8.12.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-298/09, Evropaikï Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE vastaan Euroopan komissio, 20.9.2011 antamasta tuomiosta	17
2012/C 49/29	Asia C-637/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 12.12.2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública	17
2012/C 49/30	Asia C-647/11 P: Valitus, jonka Dimos Peramatos on tehnyt 19.12.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-312/07, Dimos Peramatos v. Euroopan komissio, 12.10.2011 antamasta tuomiosta	18
2012/C 49/31	Asia C-650/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāta (Latvia) on esittänyt 19.12.2011 — Ilgvars Brunovskis v. Lauku atbalsta dienests	18
2012/C 49/32	Asia C-652/11 P: Valitus, jonka Mindo Srl on tehnyt 19.12.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-19/06, Mindo Srl v. Euroopan komissio, 5.10.2011 antamasta tuomiosta	19
2012/C 49/33	Asia C-654/11 P: Valitus, jonka Transcatab SpA, selvitystilassa oleva yhtiö on tehnyt 20.12.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-39/06, Transcatab v. komissio, 5.10.2011 antamasta tuomiosta	19
2012/C 49/34	Asia C-656/11: Kanne 21.12.2011 — Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan unionin neuvosto	20
2012/C 49/35	Asia C-659/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 27.12.2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública	21
2012/C 49/36	Asia C-356/10: Unionin tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräys 22.11.2011 — Euroopan komissio v. Irlanti	21
2012/C 49/37	Asia C-535/10 P: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 14.11.2011 — 4care AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Laboratorios Diafarm, SA	21
2012/C 49/38	Asia C-568/10: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.11.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta	22

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

2012/C 49/39 Asia C-582/10: Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan määräys 22.11.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta 22

Unionin yleinen tuomioistuin

2012/C 49/40 Asia T-462/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.1.2012 — Storck v. SMHV — RAI (Ragolizia) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Ragolizia rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki FAVOLIZIA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 23

2012/C 49/41 Asia T-311/09 P: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.12.2011 — Marcuccio v. komissio (Valitus — Henkilöstö — Virkamiehet — Sosiaaliturva — Sairauskulujen korvaaminen — Komission päätös, jolla hylätään hakemus tiettyjen valittajalle aiheutuneiden sairauskulujen korvaamisesta kokonaan — Vääristäminen — Perusteluvelvollisuus — Tutkinta — Virkamiehelle vastainen toimi — Oikeusvoima — Vireilläolovaikutus — Vahvistava toimenpide) 23

2012/C 49/42 Asia T-202/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.12.2011 — Stichting Woonlinie ym. v. komissio (Valtiontuki — Alankomaiden myöntämät tuet sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöille — Olemassa olevat tuet — Päätös, jolla hyväksytään jäsenvaltion sitoumukset — Kumoamiskanne — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Tutkimatta jättäminen) 23

2012/C 49/43 Asia T-203/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.12.2011 — Stichting Woonpunt ym. v. komissio (Valtiontuet — Alankomaiden sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöille myöntämä valtiotuki — Olemassaolevat tuet — Jäsenvaltion antamien sitoumusten hyväksymisestä tehty päätös — Päätös, jossa uusi tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Kumoamiskanne — Toimi ei koske kantajia erikseen — Oikeussuojan tarvetta ei ole — Tutkimatta jättäminen) 24

2012/C 49/44 Asia T-285/11: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.12.2011 — Gooré v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Norsunluurannikon tilanteen vuoksi toteutetut rajoittavat erityistoimenpiteet — Kyseessä olevien henkilöiden luettelosta poistaminen — Kumoamiskanne — Lausunnon antaminen asiassa raukeaa — Vahingonkorvauskanne — Selvästi täysin perusteeton kanne) 24

2012/C 49/45 Asia T-593/11 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 22.12.2011 — Al Chihabi v. neuvosto (Väliaikainen oikeussuoja — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä ja välitoimia koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty — Vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa ei ole) 25

2012/C 49/46 Asia T-595/11 P: Valitus, jonka A on tehnyt 24.11.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-12/09, A v. komissio, 14.9.2011 antamasta tuomiosta 25

2012/C 49/47 Asia T-626/11: Kanne 2.12.2011 — Sky Deutschland ja Sky Deutschland Fernsehen v. komissio ... 26

2012/C 49/48 Asia T-627/11: Kanne 2.12.2011 — ATMvision v. komissio 26

2012/C 49/49 Asia T-628/11: Kanne 5.12.2011 — Biogas Nord v. komissio 27

FI

(jatkuu kansilehden kolmannella sivulla)

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2012/C 49/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

EUVL C 39, 11.2.2012

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 32, 4.2.2012

EUVL C 25, 28.1.2012

EUVL C 13, 14.1.2012

EUVL C 6, 7.1.2012

EUVL C 370, 17.12.2011

EUVL C 362, 10.12.2011

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 — valittajana Ranskan tasavalta sekä muina osapuolina People's Mojahedin Organization of Iran, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

(Asia C-27/09 P) [1]

(Muutoksenhaku — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi — Yhteinen kanta 2001/931/YUTP — Asetus (EY) N:o 2580/2001 — Euroopan unionin neuvoston laatimaan, tarkastelemaan ja muuttamaan luetteloon sisällytetyn ryhmän varojen jäädyttäminen — Puolustautumisoikeudet)

(2012/C 49/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. Belliard, G. de Bergues ja A. Adam)

Muut osapuolet: People's Mojahedin Organization of Iran (edustajat: avocat J.-P. Spitzer, D. Vaughan, QC ja barrister M.-E. Demetriou), Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio (asiamiehet: S. Boelaert ja P. Aalto)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran vastaan neuvosto, 4.12.2008 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi People's Mojahedin Organization of Iranin osalta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2007/868/EY kumoamisesta 15.7.2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/583/EY (EUVL L 188, s. 21)

Tuomiolauseelma

1) *Valitus hylätään.*

2) *Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

[1] EUVL C 82, 4.4.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-28/09) [1]

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 28 ja EY 29 artikla — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Tuonnin ja viennin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Liikenne — Direktiivit 96/62/EY ja 1999/30/EY — Tiettyjä tavaroita kuljettavia yli 7,5 tonnia painavia tavarankuljetusajoneuvoja koskeva alakohtainen liikennöintikielto — Ilmanlaatu — Terveyden ja ympäristön suojelu — Suhteellisuusperiaate — Johdonmukaisuus)

(2012/C 49/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Oliver, A. Alcover San Pedro ja B. Schima)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamiehet: E. Riedl, G. Eberhard ja C. Ranacher, avustajinaan L. Schmutzhard ja J. Thudium)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Italian tasavalta (asiamiehet: I. Bruni ja G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato G. De Bellis) ja Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. Wissels, Y. de Vries ja M. Noor)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 28 ja EY 29 artiklan rikkominen — Tavarankuljetusajoneuvoja, joiden kokonaispaino on yli 7,5 tonnia ja jotka kuljettavat tiettyjä tavaroita, koskeva kielto liikennöidä tietyllä moottoritien A12 "Inntalautobahn" osalla — Kiellon perusteluna EY 30 artikla ja ilmanlaatua koskeva yhteisön lainsäädäntö

Tuomiolauseelma

1) *Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 29 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on määrännyt yli 7,5 tonnia painaville tiettyjä tavaroita kuljettaville tavarankuljetusajoneuvoille Inn-laaksossa (Itävalta) sijaitsevalla moottoritien A 12 osuudella liikennöintikiellon.*

2) *Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

3) *Italian tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(1) EUVL C 69, 21.3.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-271/09) (1)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Pääomien vapaa liikkuvuus — Soveltamisala — Avoimet eläkerahastot — Pääomien ulkomaille sijoittamiseen kohdistuva rajoitus — Oikeasuhteisuus)

(2012/C 49/04)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Montaguti ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Dowgielewicz, M. Szpunar, M. Jarosz ja P. Kucharski)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 56 artiklan rikkominen — Sellaiseen kansalliseen mekanismiin kuuluva eläkerahasto, johon liittyminen on pakollista ja joka perustuu pääomitusjärjestelmään — Kansallinen lainsäädäntö, jossa rajoitetaan ja kohdellaan epäedullisesti näiden rahastojen toteuttamia pääomasijoituksia ulkomaille

Tuomiolauseelma

1) *Puolan tasavalta ei ole noudattanut EY 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa eläkerahastojen järjestämisestä ja toiminnasta 28.8.1997 annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna (Ustawa o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych), 143 §:n, 136 §:n 3 momentin ja 136 a §:n 2 momentin siltä osin kuin niissä rajoitetaan puolalaisten avointen eläkerahastojen sijoituksia muihin jäsenvaltioihin.*

2) *Puolan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 233, 26.9.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21.12.2011 — valittajana A2A SpA, aiemmin ASM Brescia SpA ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-318/09 P) (1)

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Julkisia palveluja tuottaville yrityksille myönnettyjä tukia koskeva ohjelma — Verovapautukset — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve — EY 87 artikla — Tuen käsite — EY 88 artikla — Uuden tuen käsite — EY 10 artikla — Vilpitöntä yhteistyötä koskeva velvollisuus — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 1 ja 14 artikla — Takaisinperimismääräyksen laillisuus — Oikeusvarmuuden periaate — Perusteluvelvollisuus)

(2012/C 49/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: A2A SpA, aiemmin ASM Brescia SpA (edustajat: avvocato A. Santa Maria, avvocato A. Giardina, avvocato C. Croff ja avvocato G. Pizzonia)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Righini, V. Di Bucci ja D. Grespan)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-189/03, ASM Brescia SpA vastaan komissio, 11.6.2009 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valtiontuesta, joka koskee Italian myöntämiä verovapautuksia ja halpakorkoisia lainoja yleishyödyllisille laitoksille, joiden osake-enemmistö on julkisessa omistuksessa, 5.6.2002 tehdyn komission päätöksen 2003/193/EY (EUVL L 77, s. 21) 2 ja 3 artiklan kumoamista koskevan vaatimuksen.

Tuomiolauseelma

1) *Päävalitus ja vastavalitus hylätään.*

2) *A2A SpA velvoitetaan korvaamaan päävalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

3) *Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan vastavalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 267, 7.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21.12.2011 — valittajana ACEA SpA sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Iride Spa, aiemmin AEM SpA

(Asia C-319/09 P) [1]

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Julkisia palveluja tuottaville yrityksille myönnettyjä tukia koskeva ohjelma — Verovapautukset — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve — EY 87 artikla — Tuen käsite — EY 88 artikla — Uuden tuen käsite — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 1 ja 14 artikla — Takaisinperimismääräyksen laillisuus — Perusteluvelvollisuus)

(2012/C 49/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: ACEA SpA (edustajat: avvocato L. Radicati di Brozolo, avvocato A. Giardina ja avvocato T. Ubaldi)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Righini, V. Di Bucci et D. Grespan) ja Iride SpA, aiemmin AEM Spa (edustajat: avvocato L. Radicati di Brozolo, avvocato M. Merola, avvocato T. Ubaldi ja avvocato A. Santa Maria)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-297/02, ACEA vastaan komissio, 11.6.2009 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valtiontuesta, joka koskee Italian myöntämiä verovapautuksia ja halpakorkoisia lainoja yleishyödyllisille laitoksille, joiden osake-enemmistö on julkisessa omistuksessa, 5.6.2002 tehdyn komission päätöksen 2003/193/EY (EUVL L 77, s. 21) 2 ja 3 artiklan kumoamista koskevan vaatimuksen

Tuomiolauselma

1) *Päävalitus ja vastavalitus hylätään.*

2) *ACEA SpA velvoitetaan korvaamaan päävalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

3) *Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan vastavalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

4) *Iride SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

[1] EUVL C 267, 7.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21.12.2011 — valittajana A2A SpA, aiemmin AEM SpA ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-320/09 P) [1]

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Julkisia palveluja tuottaville yrityksille myönnettyjä tukia koskeva ohjelma — Verovapautukset — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve — EY 87 artikla — Tuen käsite — EY 88 artikla — Uuden tuen käsite — EY 10 artikla — Vilpitöntä yhteistyötä koskeva velvollisuus — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 1 ja 14 artikla — Takaisinperimismääräyksen laillisuus — Oikeusvarmuuden periaate — Perusteluvelvollisuus)

(2012/C 49/07)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: A2A SpA, aiemmin AEM SpA (edustajat: avvocato A. Santa Maria, avvocato A. Giardina ja avvocato G. Pizzonia)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Righini, V. Di Bucci ja D. Grespan)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-301/02, AEM vastaan komissio, 11.6.2009 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valtiontuesta, joka koskee Italian myöntämiä verovapautuksia ja halpakorkoisia lainoja yleishyödyllisille laitoksille, joiden osake-enemmistö on julkisessa omistuksessa, 5.6.2002 tehdyn komission päätöksen 2003/193/EY (EUVL L 77, s. 21) 2 ja 3 artiklan kumoamista koskevan vaatimuksen.

Tuomiolauselma

1) *Päävalitus ja vastavalitus hylätään.*

2) *A2A SpA velvoitetaan korvaamaan päävalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

3) *Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan vastavalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

[1] EUVL C 267, 7.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 21.12.2011 — valittajana Iride SpA, aiemmin Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja A2A SpA, aiemmin ASM Brescia SpA

(Asia C-329/09 P) [1]

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Julkisia palveluja tuottaville yrityksille myönnettyjä tukia koskeva ohjelma — Verovapautukset — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Asiavaltuus — Oikeussuojan tarve)

(2012/C 49/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Iride SpA, aiemmin Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (edustajat: avvocato L. Radicati di Brozolo, avvocato M. Merola ja avvocato T. Ubaldi)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci, E. Righini ja D. Grespan) ja A2A SpA, aiemmin ASM Brescia SpA

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) asiassa T-300/02, AMGA vastaan komissio, 11.6.2009 antamasta tuomiosta, jolla se jätti tutkimatta valtiontuesta, joka koskee Italian myöntämiä verovapautuksia ja halpakorkoisia lainoja yleishyödyllisille laitoksille, joiden osake-enemmistö on julkisessa omistuksessa, 5.6.2002 tehdyn komission päätöksen 2003/193/EY (EUVL L 77, s. 21) 2 ja 3 artiklan kumoamista koskevan vaatimuksen

Tuomiolauseelma

1) *Valitus hylätään.*

2) *Iride SpA velvoitetaan korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

3) *Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan perustelujen korvaamista koskevasta vaatimuksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

[1] EUVL C 267, 7.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.12.2011 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardian (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — ENEL Produzione SpA v. Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Asia C-242/10) [1]

(Direktiivi 2003/54/EY — Sähkön sisämarkkinat — Sähköverkon toiminnan kannalta olennaiset sähkön tuotantolaitokset — Velvollisuus esittää tarjouksia kansallisilla sähköpörssimarkkinoilla sähköenergian siirto- ja jakeluverkonhaltijan vahvistamien rajojen ja kriteerien mukaisesti — Ajojärjestys- ja tasapainottamispalvelu — Julkisen palvelun velvoitteet)

(2012/C 49/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ENEL Produzione SpA

Vastaaja: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Muu osapuoli: Terna rete elettrica nazionale SpA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — EY 23, EY 43, EY 49 ja EY 56 artiklan sekä sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY (EUVL L 176, s. 37) 11 artiklan 2 ja 6 kohdan sekä 24 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jolla sähköenergian tuottajat velvoitetaan noudattamaan siirto- ja jakeluverkonhaltijayhtiön sääntöjä sähkön toimitusta koskevien tarjousten tekemisessä

Tuomiolauseelma

Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/54/EY ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohtaa ja 11 artiklan 2 ja 6 kohtaa on tulkittava niin, ettei sen kanssa ole ristiriidassa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännöstö, jolla kuluttajien edun ja sähköverkon varmuuden nimissä sähkön hinnan pienentämiseksi asetetaan talouden toimijoille, jotka omistavat laitoksia tai laitosryhmittymiä, joita pidetään kansallisen sääntelyviranomaisen määrittelemien kriteerien mukaan olennaisina ajojärjestyspalvelujen sähkönkysynnän tarpeiden tyydyttämiseksi, velvollisuus esittää tarjouksia kansallisilla sähkömarkkinoilla tämän viranomaisen ennalta vahvistamin ehdoin, jos tämä säännöstö ei ylitä sitä, mikä on välttämätöntä sillä tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tarkistaa, täyttyykö tämä edellytys pääasiassa.

[1] EUVL C 209, 31.7.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.12. 2011 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Haltergemeinschaft LBL GbR v. Hauptzollamt Düsseldorf

(Asia C-250/10) [1]

(Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden ja sähkön verotus — 14 artiklan 1 kohdan b alakohta — Ilmailussa moottoripolttoaineena ja polttoaineena käytettävien energiatuotteiden vapauttaminen verosta — Vuokralleantajan käyttöön asettaman sellaisen lentokoneen moottoripolttoaine, jota vuokralleottajat käyttävät muihin tarkoituksiin kuin vastikkeellisten lentokuljetuspalvelujen suorittamiseen)

(2012/C 49/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Haltergemeinschaft LBL GbR

Vastaaja: Hauptzollamt Düsseldorf

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Düsseldorf — Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY (EYVL L 283, s. 51) 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta — Ilmailussa moottoripolttoaineena ja polttoaineena käytettäväksi toimitettuja energiatuotteita koskevan verovapautuksen laajuus — Lentokoneen vuokralleantajan, joka ei ole ilmailuyritys, käyttöön asettaman ja lentokoneen vuokralleottajien kaupallisessa tarkoituksessa tehtäviin lentoihin käyttämän moottoripolttoaineen vapauttaminen verosta

Tuomiolauseelma

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä säädettyä energiatuotteiden, jotka toimitetaan käytettäviksi moottoripolttoaineena muussa ilmailussa kuin yksityisessä huviilmailussa, vapauttamista verosta ei voida soveltaa pääasian oikeudenkäynnissä kysymyksessä olevan kaltaiseen yritykseen, jos se antaa vuokralle ilma-aluksensa moottoripolttoaineineen yrityksille, joiden lentojen välittömänä tarkoituksena ei ole se, että kyseiset yritykset suorittaisivat vastikkeellisia lentokuljetuspalveluja.

[1] EUVL C 226, 30.7.2011

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 (Vestre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Danske Svineproducenter v. Justitsministeriet

(Asia C-316/10) [1]

(SEUT 288 artiklan toinen kohta — Asetus (EY) N:o 1/2005 — Eläinten suojelu kuljetuksen aikana — Kotieläiminä pidettävien sikaeläinten maantiekuljetus — Osastojen vähimmäiskorkeus — Tarkastaminen matkan aikana — Lastaustiheys — Jäsenvaltioiden oikeus vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä)

(2012/C 49/11)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vestre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Danske Svineproducenter

Vastaaja: Justitsministeriet

Muu osapuoli: European Livestock and Meat Trading Union

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Vestre Landsret — EY 249 artiklan toisen kohdan (josta on tullut SEUT 288 artiklan toinen kohta) ja eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta 22.12.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 (EUVL L 3, s. 1) tulkinta — Jäsenvaltioiden oikeus vahvistaa yksityiskohtaisia kansallisia sääntöjä, jotka koskevat sikojen kuljettamiseen tarkoitettujen ajoneuvojen osastojen vähimmäiskorkeutta, tarkastuskorkeutta ja lastaustiheyttä

Tuomiolauseelma

Eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta 22.12.2004 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2005 on tulkittava siten, että

— *asetus ei estä jäsenvaltiota antamasta sikojen kuljettamiseen maanteitse sovellettavia sääntöjä, joilla täsmennetään oikeusvarmuuden lisäämiseksi eläinten hyvinvoinnin suojelutavoitteen mukaisesti ja ottamatta tältä osin käyttöön kohtuuttomia arviointiperusteita mainitussa asetuksessa säädettyjä vaatimuksia eläinosastojen vähimmäissisäkorkeudesta, kunhan kyseiset säännöt eivät aiheuta lisäkustannuksia tai teknisiä vaikeuksia, jotka saattavat heikompaan asemaan joko nämä säännöt antaneen jäsenvaltion tuottajat tai muiden jäsenvaltioiden tuottajat, jotka haluavat viedä*

tuotteitaan ensimmäiseksi mainittuun jäsenvaltioon tai tämän jäsenvaltion kautta, mikä seikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava; eläinten suojelusta kuljetuksen aikana 21.12.2006 annetun asetuksen nro 1729/2006 36 §:n 4 momentissa olevien siirtymäsäännösten kaltaisia sääntöjä osaston vähimmäissisäkorkeudesta yli kahdeksan tuntia kestävillä matkoilla ei ole kuitenkaan mahdollista pitää oikeasuhteisina silloin, kun sama jäsenvaltio on vahvistanut kyseisen asetuksen 9 §:n 1 momenttiin sisältyvien sääntöjen kaltaisia vähemmän pakottavia sääntöjä yleisen säännöstön yhteydessä

— *asetus estää jäsenvaltiota antamasta sikojen kuljettamiseen maanteitse sovellettavia sääntöjä, joilla täsmennetään mainitussa asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia eläinten luokse pääsemisestä niiden hyvinvoinnin tarkastamiseksi säännönmukaiseksi ja jotka koskevat ainoastaan yli kahdeksan tuntia kestäviä matkoja ja*

— *asetus ei estä jäsenvaltiota antamasta sääntöjä, joiden mukaan kuljetettaessa sikoja maanteitse eläimillä on oltava vähimmäistila, joka vaihtelee niiden painon mukaan siten, että kyseinen tila on 100 kg painavan sian osalta 0,42 m2 alle kahdeksan tuntia kestävillä matkoilla ja 0,50 m2 pidempään kestävillä matkoilla.*

(1) EUVL C 234, 28.8.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 (High Court of Justice, Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Air Transport Association of America, American Airlines Inc., Continental Airlines Inc. ja United Airlines Inc. v. Secretary of State for Energy and Climate Change

(Asia C-366/10) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Direktiivi 2008/101/EY — Ilmailutoiminnan sisällyttäminen kyseiseen järjestelmään — Pätevyys — Chicagon yleissopimus — Kioton pöytäkirja — Euroopan unionin ja Yhdysvaltain välinen lentoliikennesopimus — Kansainvälisen tapaoikeuden periaatteet — Oikeusvaikutukset — Mahdollisuus vedota kyseisiin periaatteisiin — Unionin oikeuden ekstraterritoriaalisuus — Maksun ja veron käsitteet)

(2012/C 49/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Air Transport Association of America, American Airlines Inc., Continental Airlines Inc. ja United Airlines Inc.

Vastaaja: Secretary of State for Energy and Climate Change

Muut osapuolet: International Air Transport Association (IATA), National Airlines Council of Canada (NACC), Aviation Environment Federation, WWF-UK, European Federation for Transport and Environment, Environmental Defense Fund ja Earthjustice

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) — Direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/101/EY (EUVL 2009, L 8, s. 3) pätevyys — Mahdollisuus vedota kansainvälisen oikeuden tiettyihin sääntöihin ja/tai määräyksiin

Tuomiolauselma

1) *Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mainitsemista kansainvälisen oikeuden periaatteista ja määräyksistä voidaan pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa vedota direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/101/EY pätevyyden arvioimiseksi vain seuraaviin periaatteisiin ja määräyksiin:*

— *yhtäältä sellaisen valvonnan rajoissa, joka koskee unionin syyksi luettavaa ilmeistä arviointivirhettä siinä, onko se kyseisten periaatteiden valossa toimivaltainen antamaan mainitun direktiivin,*

  — *periaate, jonka mukaan jokaisella valtiolla on täydellinen ja yksinomainen herruus oman alueensa yläpuolella olevaan ilmatilaan,*

  — *periaate, jonka mukaan yksikään valtio ei voi pätevin perustein esittää minkään aavan meren osan kuuluvan täysivaltaisuutensa piiriin, ja*

  — *periaate, joka takaa vapauden lentää aavan meren yläpuolella,*

— *toisaalta*

  — *Amerikan yhdysvaltojen sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä 25. ja 30.4.2007 tehdyn lentoliikennesopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna pöytäkirjalla, 7 artikla ja 11 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan c alakohta sekä*

  — *kyseisen sopimuksen 15 artiklan 3 kohta, luettuna yhdessä sopimuksen 2 artiklan ja 3 artiklan 4 kohdan kanssa.*

2) *Direktiivin 2008/101 tutkinnassa ei ole ilmennyt sen pätevyyteen vaikuttavia seikkoja.*

(1) EUVL C 260, 25.9.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) ja High Court of Irelandin (Irlanti) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — N. S. v. Secretary of State for the Home Department (C-411/10) sekä M. E., A. S. M., M. T., K. P. ja E. H. v. Refugee Applications Commissioner ja Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10)

(Yhdistetyt asiat C-411/10 ja C-493/10) [1]

(Unionin oikeus — Periaatteet — Perusoikeudet — Unionin oikeuden soveltaminen — Epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kielto — Yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä — Asetus (EY) N:o 343/2003 — "Turvallisten maiden" käsite — Turvapaikanhakijan siirto hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon — Velvollisuus — Kumoamaton olettama, jonka mukaan kyseinen jäsenvaltio noudattaa perusoikeuksia)

(2012/C 49/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisuja pyytäneet tuomioistuimet

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) ja High Court of Ireland

Pääasian asianosaiset

Kantajat: N. S. (C-411/10), sekä M. E., A. S. M., M. T., K. P. ja E. H. (C-493/10)

Vastaajat: Secretary of State for the Home Department (C-411/10), sekä Refugee Applications Commissioner ja Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10)

Muut osapuolet: Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK) (C-411/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (UK) (C-411/10), Equality and Human Rights Commission (EHRC) (C-411/10), Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (IRL) (C-493/10) ja United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (IRL) (C-493/10)

Oikeudenkäynnin kohde

(C-411/10)

Ennakkoratkaisupyyntö — Court of Appeal (England & Wales) — (Yhdistynyt kuningaskunta) — Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 (EUVL L 50, s. 1) 3 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä III luvun tulkinta — Turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevien vähimmäisvaatimusten tulkinta, sellaisina kuin kyseisistä vaatimuksista säädetään turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27.1.2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/9/EY (EUVL L 31, s. 18), kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetussa neuvoston direktiivissä 2004/83/EY (EUVL L 304, s. 12) sekä pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annetussa neuvoston direktiivissä 2005/85/EY (EUVL L 326, s. 13) — Afganistanin kansalaisen jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskeva menettely — Aiemmin vastuussa olleen jäsenvaltion suorittamaan takaisinottoon liittyvä vaara siitä, että perusoikeuksia loukataan — Perusoikeuskirjan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen määräyksissä turvapaikanhakijalle annettavan suojan laatu ja laajuus

(C-493/10)

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Ireland — Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio 18.2.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 (EUVL L 50, s. 1) 3 artiklan 2 kohdan ja 18 artiklan tulkinta — Menettely, jossa määritellään, mikä jäsenvaltio on vastuussa useiden kolmansien valtioiden (Afganistan, Iran ja Algeria) kansalaisten esittämien turvapaikkahakemusten käsittelystä — Jäsenvaltion velvollisuus hyväksyä vastuu turvapaikkahakemuksen käsittelystä asetuksen (EY) N:o 343/2003 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti jos on olemassa vaara, että hakijan perusoikeuksia loukataan ja/tai että kyseisen asetuksen mukaisesti hakemuksesta vastuussa oleva jäsenvaltio ei noudata direktiiveissä 2003/9/EY, 2004/83/EY ja 2005/85/EY asetettuja vähimmäisvaatimuksia

Tuomiolauselma

1) *Jäsenvaltion niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 nojalla tekemällä päätöksellä siitä, käsitelläänkö turvapaikkahakemus, jonka käsittelystä se ei ole vastuussa asetuksen III luvussa esitettyjen arviointiperusteiden mukaisesti, sovelletaan unionin oikeutta SEU 6 artiklaa ja/tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan 51 artiklaa sovellettaessa.*

2) *Unionin oikeus on esteenä sellaisen kumoamattoman olettaman soveltamiselle, jonka mukaan jäsenvaltio, joka asetuksen N:o 343/2003 3 artiklan 1 kohdan mukaan on vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä, noudattaa unionin perusoikeuksia.*

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden — myöskään kansallisten tuomioistuinten — ei pidä siirtää turvapaikanhakijaa asetuksessa N:o 343/2003 tarkoitettuun "hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon", jos ne eivät voi olla tietämättömiä siitä, että kyseisen jäsenvaltion turvapaikkamenettelyyn ja turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteisiin liittyvät systeemiset puutteet ovat uskottavia

perusteita uskoa, että turvapaikanhakija altistuisi todelliselle vaaralle joutua kyseisessä määräyksessä tarkoitetun epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi.

Jollei asetuksen N:o 343/2003 3 artiklan 2 mukaisesta mahdollisuudesta käsitellä hakemus itse muuta johdu, siitä, että hakijaa ei voida siirtää toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon silloin, kun kyseinen valtio on määritetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi asetuksen III luvun perusteiden mukaisesti, syntyy jäsenvaltiolle, jonka pitäisi toteuttaa siirto, velvollisuus jatkaa kyseisen luvun perusteiden tarkastelua sen selvittämiseksi, voidaanko jokin toinen jäsenvaltio jonkin jäljempänä esitetyn perusteen nojalla määrittää turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi.

On kuitenkin tärkeää, että jäsenvaltio, jossa turvapaikanhakija on, huolehtii siitä, että ei pahenneta tilannetta, jossa loukataan hakijan perusoikeuksia, sillä, että hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämismenettely kestää kohtuuttoman kauan. Sen on tarvittaessa käsiteltävä hakemus itse asetuksen N:o 343/2003 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjen menettelytapojen mukaisesti.

3) *Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 18 ja 47 artikla eivät johda erilaiseen vastaukseen.*

4) *Siltä osin kuin edellä esitetyt kysymykset liittyvät Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan velvollisuuksiin, Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisesta Puolan tasavaltaan ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tehdyn pöytäkirjan (N:o 30) huomioon ottaminen ei vaikuta asiassa C-411/10 esitettyihin toiseen, kolmanteen ja neljänteen kysymykseen annettuihin vastauksiin.*

(1) EUVL C 274, 9.10.2010.
EUVL C 13, 15.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12. 2011 (Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Tomasz Ziolkowski (C-424/10) sekä Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja ja Marlon Szeja (C-425/10) v. Land Berlin

(Yhdistetyt asiat C-424/10 ja C-425/10) (1)

(Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2004/38/EY — Pysyvä oleskeluoikeus — 16 artikla — Laillinen oleskelu — Oleskeluoikeus kansallisen oikeuden nojalla — Asianomaisen kansalaisen lähtövaltion unioniin liittymistä edeltävä oleskelu)

(2012/C 49/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Tomasz Ziolkowski (C-424/10) sekä Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja ja Marlon Szeja (C-425/10)

Vastaaja: Land Berlin

Muu osapuoli: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht — Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 16 artiklan 1 kohdan tulkinta (EUVL 158, s. 77) — Unionin kansalainen, joka on vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan laillisesti oleskellut yli viisi vuotta tässä jäsenvaltiossa, mutta ei ole oleskelunsa aikana missään vaiheessa täyttänyt direktiivin 2004/38/EY 7 artiklan mukaisia edellytyksiä — Laillisen oleskelun käsite — Oleskelu, jonka kesto ylittää viisi vuotta vain, kun otetaan huomioon oleskeluajanjaksot, jotka täyttyivät ennen kuin asianomaisen lähtövaltio liittyi Euroopan unioniin — Pysyvän oleskeluoikeuden saamisen edellyttämän oleskelun keston määrittäminen

Tuomiolauselma

1) *Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että unionin kansalaisen, joka on oleskellut vastaanottavan jäsenvaltion alueella yli viisi vuotta ainoastaan valtion kansallisen lainsäädännön perusteella, ei ole katsottava saaneen oikeutta pysyvään oleskeluun tämän säännöksen mukaisesti, kun hän ei oleskelun aikana täyttänyt direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.*

2) *Ajanjaksot, jotka kolmannen valtion kansalainen on oleskellut jäsenvaltion alueella ennen kyseisen kolmannen valtion liittymistä Euroopan unioniin, on — jollei liittymisasiakirjassa ole erityisiä määräyksiä — otettava huomioon direktiivin 2004/38 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pysyvän oleskeluoikeuden saamiseksi, jos ne ovat toteutuneet direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.*

(1) EUVL C 301, 6.11.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.12.2011 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration v. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

(Asia C-465/10) [1]

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — 3 artikla — Rakennerahastot — Asetus (ETY) N:o 2052/88 — Asetus (ETY) N:o 4253/88 — Rakennerahastoista maksettavaa tukea saanut hankintaviranomainen — Se, ettei EAKR:n tuen saaja noudata julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia sääntöjä — Unionin tuen takaisinperimisvelvollisuuden perusta silloin, kun on kyse sääntöjenvastaisuudesta — "Väärinkäytöksen" käsite — "Jatkuvan väärinkäytöksen" käsite — Takaisinperimistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Vanhentumisaika — Pidemmät kansalliset vanhentumisajat — Suhteellisuusperiaate)

(2012/C 49/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Vastapuoli: Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Conseil d'État (Ranska) — Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 24.6.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88 (EYVL L 185, s. 9), asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1) ja Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) säännösten tulkinta — EAKR:n ja FNADT:n tuen saaja ei ole noudattanut julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia sääntöjä — Yhteisön tuen takaisinperimisvelvollisuuden perusta silloin, kun on kyse sääntöjenvastaisuudesta — Perusteettomasti maksetun tuen takaisinperimistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Vanhentumisaika

Tuomiolauselma

1) *Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88, sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2082/93, 23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelmakohta, luettuna yhdessä rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 24.6.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88, sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2081/93, 7 artiklan 1 kohdan kanssa, muodostaa oikeusperustan, jonka nojalla kansalliset viranomaiset voivat periä tuensaajalta takaisin Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) myönnetyn tuen kokonaisuudessaan sillä perusteella, että tuensaaja ei ole julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/50/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.6.1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/36/ETY, tarkoitettuna hankintaviranomaisena noudattanut kyseisen direktiivin vaatimuksia tehdessään julkista palveluhankintasopimusta, jonka tarkoituksena on toteuttaa toimi, jonka perusteella tuki on myönnetty tälle tuensaajalle, eikä kyseistä toimivaltaa ole tarpeen johtaa kansallisesta oikeudesta.*

2) *Se, että EAKR:n tukea saanut hankintaviranomainen ei noudata direktiivissä 92/50, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/36, säädettyjä julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia sääntöjä valitessaan sopimuskumppaniaan sellaista hankintasopimusta varten, jonka tarkoituksena on tuetun toimen toteuttaminen, merkitsee Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklassa tarkoitettua väärinkäytöstä myös silloin, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen ei voinut kyseistä tukea myöntäessään olla tietämättä, että tuensaaja oli jo päättänyt siitä, minkä palvelujen suorittajan tehtäväksi se antaa tuetun toimen toteuttamisen.*

3) *Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa, joissa EAKR:n tuen saaja ei hankintaviranomaisena ole noudattanut direktiivissä 92/50, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/36, säädettyjä julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia sääntöjä valitessaan sopimuskumppaniaan sellaista hankintasopimusta varten, jonka tarkoituksena on tuetun toimen toteuttaminen,*

— *kyseistä väärinkäytöstä on pidettävä asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna "jatkuvana väärinkäytöksenä" ja tässä säännöksessä säädetty neljän vuoden vanhentumisaika tuensaajalle perusteettomasti maksetun tuen takaisinperimiselle alkaa kulua päivästä, jona lainvastaisesti tehdyn hankintasopimuksen täyttäminen on saatu päätökseen, ja*

— *se, että tuensaajalle toimitetaan tarkastuskertomus, jossa todetaan julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen ja jonka mukaan kansallisen viranomaisen on tämän johdosta vaadittava maksettujen summien palauttamista, on riittävän täsmällinen toimenpide, jolla pyritään saattamaan vireille "väärinkäytökseen" liittyvä tutkimus tai menettely asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla.*

4) *Kun jäsenvaltiot käyttävät niille asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 3 kohdassa annettua mahdollisuutta, suhteellisuusperiaate estää soveltamasta 30 vuoden vanhentumisaikaa unionin talousarviosta perusteettomasti saadun etuuden takaisinperimiseen.*

(1) EUVL C 346, 18.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 (Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Sicilianan (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Teresa Cicala v. Regione Siciliana

(Asia C-482/10) (1)

(Kansallinen hallinnollinen menettely — Hallintotoimet — Perusteluvelvollisuus — Mahdollisuus korjata perustelujen puuttuminen hallintotoimea vastaan vireille pannussa oikeudenkäynnissä — SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2012/C 49/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Teresa Cicala

Vastaaja: Regione Siciliana

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Corte dei Conti — Sezione Giuridizionale per la Regione Siciliana (Corte dei contin riita-asiainjaosto — Sisilian alue) — SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Sellaisen kansallisen oikeuden yhteensoveltuvuus unionin oikeuden kanssa, jossa julkisyhteisölle annetaan mahdollisuus jättää tietyin edellytyksin perustelematta tekemiään päätöksiä tai esittää hallintotoimen perustelut tätä toimea vastaan vireille pannussa oikeudenkäynnissä

Tuomiolauseelma

Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata kysymyksiin, jotka Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia), on esittänyt 20.9.2010 tekemällään päätöksellä.

(1) EUVL C 328, 4.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 21.12.2011 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Centre hospitalier universitaire de Besançon v. Thomas Dutrueux ja Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Asia C-495/10) (1)

(Direktiivi 85/374/ETY — Tuotevastuu — Soveltamisala — Kansallinen järjestelmä, jossa säädetään julkisten terveydenhuoltolaitosten velvollisuudesta korvata vahingot, jotka ovat aiheutuneet potilaalle hoitojen yhteydessä käytetyn laitteen tai tuotteen viallisuudesta, myös ilman tuottamusta)

(2012/C 49/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Vastaajat: Thomas Dutrueux ja Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY (EYVL L 210, s. 29) 13 artiklan tulkinta — Julkisten hoitolaitosten potilasvastuu — Voidaanko sellainen kansallinen sääntely hyväksyä, jossa korvausvastuusta on säädetty siten, että vahinkoa kärsinyt voi saada silloinkin, kun kyse ei ole tuottamuksesta, korvausta viallisista tuotteista aiheutuneista vahingoista — Palvelun suorittajan vahingonkorvausvastuun rajoittaminen

Tuomiolauseelma

Sellaisen palvelun tarjoajan korvausvastuu, joka käyttää sairaalaympäristössä annettujen hoitojen kaltaisten palvelujen tarjoamisen yhteydessä turvallisuudeltaan puutteellisia laitteita tai tuotteita, joiden valmistaja se ei ole tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.5.1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY, 3 artiklan säännöksissä tarkoitetulla tavalla, ja joka näin aiheuttaa palvelun vastaanottajalle vahinkoa, ei kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan. Direktiivi ei tällöin ole esteenä sille, että jäsenvaltio ottaa käyttöön pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen järjestelmän, jossa säädetään tällaisen palvelun tarjoajan korvausvastuusta näin aiheutuneiden vahinkojen suhteen myös ilman sen tuottamusta,

kuitenkin sillä edellytyksellä, että säilytetään vahinkoa kärsineen ja/tai kyseisen palvelun tarjoajan mahdollisuus asettaa valmistaja vastuuseen kyseisen direktiivin perusteella, kun siinä säädetyt edellytykset täyttyvät.

(1) EUVL C 30, 29.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 21.12.2011 (Rechtbank van eerste aanleg te Bruggen (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Vlaamse Oliemaatschappij NV v. FOD Financiën

(Asia C-499/10) (1)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Verovelvolliset — Yhteisvastuullinen kolmas osapuoli — Muu varastomenettely kuin tullivarastomenettely — Tavaroiden varastoijan ja niiden verovelvollisen omistajan yhteisvastuu — Vilpitön mieli tai varastonpitäjän virheen tai huolimattomuuden puuttuminen)

(2012/C 49/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Vastaaja: FOD Financiën

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 21 artiklan 3 kohdan tulkinta — Verovelvolliset — Yhteisvastuullinen kolmas osapuoli — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan muun varaston kuin tullivaraston haltija on yhteisvastuullisesti velvollinen maksamaan tavaran verovelvollisen omistajan verovelan, vaikka varaston haltija olisi toiminut vilpittömästi tai vaikkei hänen viakseen voida osoittaa virhettä tai laiminlyöntiä

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/115/EY, 21 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioilla ei ole sen nojalla oikeutta säätää, että muun varaston kuin tullivaraston haltija on yhteisvastuullisesti velvollinen maksamaan tavaroiden verovelvollisen omistajan kyseisestä varastosta tekemästä vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta aiheutuneen verovelan, vaikka varaston haltija olisi toiminut vilpittömästi tai vaikkei hänen viakseen voitaisi osoittaa mitään virhettä tai laiminlyöntiä.

(1) EUVL C 13, 15.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 21.12.2011 (Varhoven administrativen sadin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Evroetil AD v. Direktor na Agentsia Mitnitsi

(Asia C-503/10) (1)

(Direktiivi 2003/30/EY — 2 artiklan 2 kohdan a alakohta — Bioetanolin käsite — Biomassasta valmistettu tuote, joka sisältää enemmän kuin 98,5 prosenttia etyylialkoholia ja jota ei ole denaturoitu — Tosiasiallisen biopolttoaineena käytön merkitys — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhdistetty nimikkeistö — Bioetanolin tariffiluokittelu valmisteveron kantamiseksi — Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteet — Direktiivi 92/83/ETY — 20 artiklan ensimmäinen luetelmakohta ja 27 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta — Etyylialkoholin käsite — Vapautus yhdenmukaistetusta valmisteverosta — Denaturaatio)

(2012/C 49/19)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Evroetil AD

Vastaaja: Direktor na Agentsia Mitnitsi

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Varhoven administrativen sad — Liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä 8.5.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/30/EY (EUVL L 123, s. 42) 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) I liitteen, sellaisena kuin se on muutettuna 26.7.1991 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 2587/91 (EYVL L 259, s. 1), tulkinta — Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY (EUVL L 283, s. 51) 2 artiklan 1 kohdan ja alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY (EYVL L 316, s. 21) 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan tulkinta — Tuote, joka on valmistettu biomassasta, joka sisältää esteriä, korkeampia alkoholeja ja aldehydejä, jonka alkoholipitoisuus on suurempi kuin 98 % ja jota ei ole denaturoitu — Bioetanolin käsite — Luokittelu alanimikkeeseen 2207 20 00 (denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta) tai alanimikkeeseen 2207 10 00 (denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia) valmisteveron määräämistä varten

Tuomiolauselma

1) *Liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä 8.5.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/30/EY 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa bioetanolin määritelmää on tulkittava siten, että se kattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen tuotteen, jota tuotetaan erityisesti biomassasta ja joka sisältää enemmän kuin 98,5 prosenttia alkoholia, kun sitä myydään liikenteessä käytettäväksi biopolttoaineeksi.*

2) *Unionin oikeutta on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen tuotteeseen, joka sisältää enemmän kuin 98,5 prosenttia etyylialkoholia ja jota ei ole denaturoitu nimenomaisesti säädetyssä denaturointimenettelyssä, on sovellettava alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY 19 artiklan 1 kohdassa säädettyä valmisteveroa, vaikka tuote on tuotettu biomassasta sellaisen teknologian avulla, joka poikkeaa maatalousperäisen etyylialkoholin tuotannossa käytettävästä teknologiasta, sisältää aineita, joiden vuoksi se ei sovellu ihmisravinnoksi, täyttää polttoaineena käytettävää bioetanolia koskevan eurooppalaisen esistandardin pr EN 15376 vaatimukset ja vastaa mahdollisesti direktiivin 2003/30 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa bioetanolin määritelmää.*

([1]) EUVL C 346, 18.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.12. 2011 (Tribunale di Firenzen (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti X:ää vastaan

(Asia C-507/10) ([1])

(Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2001/220/YOS — Uhrin asema rikosoikeudenkäynnissä — Haavoittuvien henkilöiden suojelu — Alaikäisen kuuleminen todistajana — Pääkäsittelystä erillinen menettely, jossa todistelu otetaan vastaan etukäteen — Virallinen syyttäjä kieltäytyy esittämästä tuomarille pyyntöä kuulemisen toimittamiseksi)

(2012/C 49/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Firenze

Rikosoikeudenkäynnin vastaaja pääasiassa

X

Muu osapuoli: Y

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Firenze — Uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä 15.3.2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS (EYVL L 82, s. 1) 2, 3 ja 8 artiklan tulkinta — Alaikäisen kuuleminen todistajana — Seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi joutuneen alaikäisen kuuleminen — Suojakeinot, joita ei ole säädetty pakollisiksi kansallisessa lainsäädännössä

Tuomiolauselma

Uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä 15.3.2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS 2 ja 3 artiklaa ja 8 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä CPP:n 392 §:n 1 bis momentin, 389 §:n 5 bis momentin ja 394 §:n kaltaisille kansallisille säännöksille, joissa ei yhtäältä velvoiteta virallista syyttäjää pyytämään asiaa käsittelevältä tuomioistuimelta, että se antaisi erityisen haavoittuvalle uhrille mahdollisuuden tulla kuulluksi ja antaa todistajanlausuntonsa erillisessä todistelumenettelyssä, joka toimitetaan rikosoikeudenkäynnin esitutkintavaiheessa, eikä toisaalta anneta tälle uhrille oikeutta hakea muutosta tuomioistuimelta päätökseen, jolla virallinen syyttäjä on hylännyt hänen pyyntönsä tulla kuulluksi ja antaa todistajanlausuntonsa tällaisessa menettelyssä.

([1]) EUVL C 13, 15.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 (Oberlandesgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Mohsen Afrasiabia, Behzad Sahabia ja Heinz Ulrich Kesseliä vastaan

(Asia C-72/11) ([1])

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Asetus (EY) N:o 423/2007 — 7 artiklan 3 ja 4 kohta — Sintrausuunin toimittaminen Iraniin ja asentaminen siellä — Taloudellisen resurssin välillistä asettamista kyseisen asetuksen liitteissä IV ja V luetellun henkilön, yhteisön tai elimen saataville koskeva käsite — Saataville asettamista koskevan kiellon kiertämisen käsite)

(2012/C 49/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi ja Heinz Ulrich Kessel

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberlandesgericht Düsseldorf — Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 (EUVL L 103, s. 1) 7 artiklan 3 ja 4 kohdan tulkinta — Asetuksen (EY) N:o 423/2007 liitteessä II mainitun laitteen toimittaminen ei käyttövalmiina iranilaiselle oikeushenkilölle, jota ei ole mainittu kyseisen asetuksen liitteessä IV tai V — Laite, joka on väitetysti

tarkoitettu kyseisissä kahdessa liitteessä mainitulle yhteisölle tarkoitettua myöhempää tuotantoa varten — Taloudellisten resurssien asettamista edellä mainitun asetuksen liitteissä IV ja V lueteltujen henkilöiden saataville koskevan kiellon ulottuvuus — Välillisen saataville asettamisen käsite — Taloudellisten resurssien saataville asettamisen kieltävien säännösten ja kyseisen kiellon kiertämistä koskevien säännösten samanaikainen soveltaminen

Tuomiolauselma

1) *Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että asetuksen 1 artiklan i alakohdassa tarkoitetun taloudellisen resurssin välillistä saataville asettamista koskeva kielto kattaa toimet, jotka liittyvät toimintakykyisen mutta ei vielä käyttövalmiin sintrausuunin toimittamiseen Iraniin ja asentamiseen siellä sellaiselle kolmannelle osapuolelle, joka toimii asetuksen liitteessä IV tai V luetellun henkilön, yhteisön tai elimen puolesta, määräysvallassa tai johdolla ja jonka tarkoitus on käyttää kyseistä uunia ydinaseiden levittämistä Iranissa edistävien tavaroiden valmistamiseen tällaisen henkilön, yhteisön tai elimen hyväksi.*

2) *Asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että*

— *se kattaa sellaisen toiminnan, joka on muodolliselta ilmiasultaan sellainen, että sillä ei rikota asetuksen 7 artiklan 3 kohtaa, mutta jonka suorana tai välillisenä tavoitteena tai seurauksena kuitenkin on 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kiellon rikkominen*

— *termit tietoinen ja tarkoituksellinen edellyttävät kumulatiivisesti tietoisuutta ja tahtoa, ja nämä edellytykset täyttyvät, kun sellaiseen toimintaan, jolla on edellisessä kohdassa mainittu tavoite tai seuraus, osallistuva henkilö pyrkii tahallaan aiheuttamaan kyseisen tavoitteen tai seurauksen tai vähintään pitää mahdollisena, että hänen osallistumisellaan on tällainen tavoite tai seuraus, ja hyväksyy tämän mahdollisuuden.*

(1) EUVL C 252, 27.8.2011.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 18.11.2011 (Tribunale di Barin (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Giovanni Colapietro v. Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

(Asia C-519/10) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohta, 103 artiklan 1 kohta ja 104 artiklan 3 kohdan toinen alakohta — Viinikauppa-ala — Asetukset (ETY) N:o 822/87 ja (EY) N:o 343/94 — Kysymys, johon annettavaan vastaukseen ei liity vähäisintäkään perusteltua epäilystä — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2012/C 49/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Bari

Asianosaiset

Kantaja: Giovanni Colapietro

Vastaaja: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Bari — Viinikauppa-ala — Pakollista tislausta koskeva järjestelmä — Sadonkorjuuvuosi 1993/1994 — Viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16.3.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 (EYVL L 84, s. 1) ajallinen soveltamisala — Kyseisen asetuksen kumoaminen neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 39 artiklassa säädetystä pakollisesta tislauksesta ja sitä koskevista tietyistä soveltamissäännöistä viinivuonna 1993/1994 poikkeamisesta 15.2.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 343/94 (EYVL L 44, s. 9) — Kansallisessa oikeudessa säädetty hallinnollinen seuraamus asetuksen N:o 822/87 rikkomisesta — Sovellettavuus, jos asetusta N:o 343/94 on rikottu — Asetetun hallinnollisen seuraamuksen oikeasuhteisuus

Määräysosa

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 39 artiklassa säädetystä pakollisesta tislauksesta ja sitä koskevista tietyistä soveltamissäännöistä viinivuonna 1993/1994 poikkeamisesta 15.2.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 343/94 pannaan täytäntöön asetus N:o 822/87, eikä sillä kumota tai korvata sitä.

(1) EUVL C 13, 15.1.2011.

Unionin tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 20.10.2011 — DTL Corporación, SL v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL

(Asia C-67/11 P) (1)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — Asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Väitemenettely — Sanaosan "Solaria" sisältävä kuviomerkki ja sanaosan "Solartia" sisältävä aikaisempi kansallinen kuviomerkki — Rekisteröinnin osittainen epääminen — Sekaannusvaara — Vaatimus käsittelyn lykkäämisestä unionin yleisessä tuomioistuimessa — Vaatimusta ei ole esitetty määräajassa)

(2012/C 49/23)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: DTL Corporación, SL (edustaja: abogado A. Zuazo Araluze)

Valittajan vastapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo) ja Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (edustajat: abogado M. Polo Carreño ja abogado M. Granado Carpenter)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-188/10, DTL vastaan SMHV — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria), 15.12.2010 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen, joka oli nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 17.2.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 767/2009-2), joka koski Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL:n ja DTL Corporación SL:n välistä väitemenettelyä

Määräysosa

1) *Lausunnon antaminen valituksesta raukeaa niiden palvelujen osalta, jotka kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 37.*

2) *Valitus hylätään siltä osin kuin se koskee palveluita, jotka kuuluvat Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkaan 42.*

3) *DTL Corporación SL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

---

(1) EUVL C 130, 30.4.2011.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Karlsruhe (Saksa) on esittänyt 24.11.2011 — Philipp Seeberger v. Studentenwerk Heidelberg

(Asia C-585/11)

(2012/C 49/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Philipp Seeberger

Vastaaja: Studentenwerk Heidelberg

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeus esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan opintotuen saaminen toisessa jäsenvaltiossa suoritettaville opinnoille evätään yksinomaan siitä syystä, että opiskelijalla, joka on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, ei ole ollut opintojen alkaessa vakinaista asuinpaikkaa vähintään kolmen vuoden ajan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on lähtöisin? (1)

---

(1) EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 20 ja 21 artiklan tulkinta — Unionin kansalaisuus ja vapaa liikkuvuus

---

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 25.11.2011 — Anssi Ketelä

(Asia C-592/11)

(2012/C 49/25)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Anssi Ketelä

Muu osapuoli: Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Miten neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 (1) 22 artiklan 1 kohdan a alakohtaa *("ryhtyvät ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavaksi maatalousyrittäjäksi")* ja komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 (2) 13 artiklan 4 ja 6 kohtaa on tulkittava tilanteessa, jossa maataloutta harjoitetaan osana yhtiömuotoista toimintaa? Kun arvioidaan sitä, onko henkilö ryhtynyt ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavaksi maatalousyrittäjäksi, onko ratkaisevaa merkitystä aikaisemman toiminnan arvioinnissa annettava sille, että henkilöllä on osakeomistukseen perustuva määräämisvalta yhtiössä; sille, mikä on hänen maataloudesta saamansa tulon määrä; vai sille, onko hänen toimintansa yhtiössä erotettavissa toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäiseksi tuotantoyksiköksi? Vai tuleeko tilanpidosta vastaamista arvioida kokonaisuutena ottaen edellä mainittujen seikkojen lisäksi huomioon henkilön asema yhtiössä, sekä se, kantaako hän tosiasiassa yrittäjätoimintaan kuuluvan riskin?

2) Kun arvioidaan aikaisemman toiminnan merkitystä myönnettäessä tukea muun toiminnan perusteella, onko tilanpidosta vastaamista tulkittava samalla tavalla aikaisemman toiminnan ja tukihakemuksen perusteena olevan toiminnan osalta? Edellyttääkö neuvoston asetuksen 22 artiklassa tarkoitetun nuoren viljelijän aloitustuen epääminen aikaisemmin harjoitetun toiminnan perusteella, että aikaisempi toiminta olisi voimassa olevien säännösten mukaan lähtökohtaisesti ollut tukikelpoista toimintaa?

3) Onko komission asetuksen 13 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että sen nojalla voidaan kansallisessa lainsäädännössä täsmentää tai tarkemmin määritellä ne edellä 1. kysymyksessä mainitut kriteerit, joiden nojalla henkilön katsotaan aloittaneen toiminnan tilanpidosta vastaavana yrittäjänä, vai oikeuttaako säännös ainoastaan määrittämään tilanpidon aloittamisajankohtaa?

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen; EUVL L 277, s. 1

(2) Komission asetus (EY) N:o 1974/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä; EUVL L 368, s. 15

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 1.12.2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública

(Asia C-618/11)

(2012/C 49/26)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: TVI Televisão Independente SA

Vastapuoli: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko CIVA:n 16 §:n 1 momentti, sellaisena kuin sitä on tulkittu valituksenalaisessa tuomiossa (siten, että kaupallisista mainoksista perittävä mainosten esitysvero liittyy mainospalveluiden suorituksiin, minkä vuoksi vero on sisällytettävä palvelujen suorituksia koskevan arvonlisäveron perusteeseen), direktiivin 77/388/ETY (1) 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan (nykyinen 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (2) 73 artikla) ja erityisesti sen "luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista saamaa vastiketta" koskevan käsitteen mukainen?

2) Onko CIVA:n 16 §:n 6 momentin c kohta, sellaisena kuin sitä on tulkittu valituksenalaisessa tuomiossa (siten, että kaupallisista mainoksista perittävä mainosten esitysvero ei ole mainospalvelujen vastaanottajan nimissä ja lukuun maksettu määrä, vaikka suoritukset kirjataan kolmansille osapuolille suoritettavina läpikulkuerinä julkisille tahoille suoritettaviksi, minkä vuoksi veroa ei voi jättää arvonlisäveron perusteen ulkopuolelle), direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 3 alakohdan c alakohdan (nykyinen 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 79 artikla) ja erityisesti "veronmaksuvelvollisen ostajalta tai vastaanottajalta saamia määriä, jotka ovat jälkimmäisten nimissä ja näiden lukuun kertyneiden kustannusten korvausta ja jotka veronmaksuvelvollisen kirjanpidossa käsitellään läpikulkuerinä", koskevan käsitteen mukainen?

(1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, EYVL L 145, s. 1, Erityisp. Alue 9 Nide 1 s. 28.

(2) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY, EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 30.11.2011 — Patricia Dumont de Chassart v. Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Asia C-619/11)

(2012/C 49/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Patricia Dumont de Chassart

Vastaaja: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Ennakkoratkaisukysymys

Loukataanko sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (1) 79 artiklan 1 kohdassa yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon yleisiä periaatteita, jotka on vahvistettu muun muassa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn, Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun yleissopimuksen 14 artiklassa, luettuna tapauksen mukaan yhdessä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen konsolidoidun version 17, 39 ja/tai 43 artiklan kanssa, jos mainittua asetusta tulkitaan niin, ettei siinä sallittaisi sitä, että edesmenneeseen vanhempaan sovelletaan sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun asetuksen N:o 1408/71 72 artiklassa tarkoitettujen vakuutus-, työskentely- tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kausien rinnastamista koskevia sääntöjä, jolloin tästä seuraisi, että työntekijöille maksettavia perhelisiä koskevan, 19.12.1939 konsolidoidun säännöstön 56 bis §:n 1 momentilla

suljetaan pois sellaisen elossa olevan vanhemman osalta — tämän kansalaisuudesta riippumatta, kunhan hän on jäsenvaltion kansalainen tai kuuluu sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun asetuksen N:o 1408/71 henkilölliseen soveltamisalaan — joka on työskennellyt jossakin toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa työntekijöille maksettavia perhelisiä koskevan, 19.12.1939 konsolidoidun säännöstön 56 bis §:n 1 momentissa tarkoitetun 12 kuukauden jakson aikana, mahdollisuus esittää näyttö siitä, että hän on täyttänyt edellytyksen, jonka mukaan hän on ollut edellä mainitun säännöstön 51 §:n 3 momentissa tarkoitettuna edunsaajana oikeutettu kuuteen kiinteämääräiseen kuukausittain maksettavaan perhelisään kuolemaa edeltävien 12 kuukauden aikana, kun taas sellaisella elossa olevalla vanhemmalla, olipa hän sitten Belgian tai jonkin muun Euroopan unionin jäsenvaltion kansalainen, joka on työskennellyt ainoastaan Belgiassa työntekijöille maksettavia perhelisiä koskevan, 19.12.1939 konsolidoidun säännöstön 56 bis §:n 1 momentissa tarkoitetun 12 kuukauden jakson aikana, olisi tapauksen mukaan siitä syystä, ettei hän olisi koskaan lähtenyt Belgiasta, oikeus esittää tällainen näyttö?

([1]) EYVL L 149, s. 2.

Valitus, jonka Evropaikï Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 8.12.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-298/09, Evropaikï Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE vastaan Euroopan komissio, 20.9.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Oikeudenkäyntikieli: Englanti

Asianosaiset

Valittaja: Evropaikï Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustajat: asianajajat N. Korogiannakis ja M. Dermitzakis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava.

— EAC-PO:n päätökset, jotka annettiin valittajalle tiedoksi kahdella erillisellä 12.5.2009 päivätyllä kirjeellä ja joilla se asetti toiselle sijalle valittajan tarjoukset, jotka se oli jättänyt koulutusohjelmia (ESP-ISEP) varten tarjottavia ulkoisia palveluja koskevan avoimen tarjouspyyntömenettelyn EAC/01/2008 (EUVL 2008/S 158-212752) osassa 1 (tietojärjestelmien kehittäminen ja ylläpito) ja osassa 2 (tietojärjestelmien opetus, testaus, koulutus ja tuki), on kumottava ja valittajan aikaisempien EY 225, EY 235 ja EY 288 artiklojen (joista on tullut SEUT 256, SEUT 268 ja SEUT 340 artikla) mukainen korvausvaatimus vahingosta, joka aiheutui kyseisestä hankintamenettelystä ja jonka määrä on 9 544 480 euroa (3 945 040 euroa osan 1 ja 5 599 440 euroa osan 2 osalta), on hyväksyttävä.

— Vaihtoehtoisesti asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen ratkaisun antamiseksi asiassa.

— Komissio on velvoitettava maksamaan valittajan oikeudenkäyntikulut ja muut tähän valitukseen liittyvät kulut, mukaan lukien kulut, jotka aiheutuivat kumoamiskanteesta unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Valittaja vetoaa yhteen valitusperusteeseen, joka koskee varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan ja sen soveltamista koskevien säännösten 149 artiklan 2 kohdan virheellistä soveltamista.

2) Valittaja vaatii, että asiassa T-298/09 annettu tuomio kumotaan, koska komissio ei noudattanut määräajassa varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan eikä sen soveltamista koskevien säännösten 149 artiklan 2 kohdan säännöksiä, jotka ovat olennaisia menettelymääräyksiä. Lisäksi valittajalle viivästyneenä toimitettuja rajallisia tietoja ei voida katsoa varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdassa edellytetyllä tavalla riittäviksi eikä perusteluvelvollisuuden täyttäviksi, koska tiedoissa ei esitetä kyseisen arvioinnin syitä tai perusteluja eikä parhaimmaksi katsotun tarjoajan ominaisuuksia ja ansioita.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 12.12.2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública

(Asia C-637/11)

(2012/C 49/29)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: TVI Televisão Independente SA

Vastapuoli: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko CIVA:n 16 §:n 1 momentti, sellaisena kuin sitä on tulkittu valituksenalaisessa tuomiossa (siten, että kaupallisista mainoksista perittävä mainosten esitysvero liittyy mainospalveluiden suorituksiin, minkä vuoksi vero on sisällytettävä palvelujen suorituksia koskevan arvonlisäveron perusteeseen), direktiivin 77/388/ETY ([1]) 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan (nykyinen 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([2]) 73 artikla) ja erityisesti sen "luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista saamaa vastiketta" koskevan käsitteen mukainen?

2) Onko CIVA:n 16 §:n 6 momentin c kohta, sellaisena kuin sitä on tulkittu valituksenalaisessa tuomiossa (siten, että kaupallisista mainoksista perittävä mainosten esitysvero ei ole mainospalvelujen vastaanottajan nimissä ja lukuun maksettu määrä, vaikka suoritukset kirjataan kolmansille osapuolille suoritettavina läpikulkuerinä julkisille tahoille suoritettaviksi, minkä vuoksi veroa ei voi jättää arvonlisäveron perusteen ulkopuolelle), direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 3 alakohdan c alakohdan (nykyinen 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 79 artikla) ja erityisesti "veronmaksuvelvollisen ostajalta tai vastaanottajalta saamia määriä, jotka ovat jälkimmäisten nimissä ja näiden lukuun kertyneiden kustannusten korvausta ja jotka veronmaksuvelvollisen kirjanpidossa käsitellään läpikulkuerinä", koskevan käsitteen mukainen?

(1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, EYVL L 145, s. 1, Erityisp. Alue 9 Nide 1 s. 28.

(2) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY, EUVL L 347, s. 1.

Valitus, jonka Dimos Peramatos on tehnyt 19.12.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-312/07, Dimos Peramatos v. Euroopan komissio, 12.10.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Dimos Peramatos (edustaja: asianajaja G. Gerapetritis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

1) unionin yleisen tuomioistuimen antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä hylätään kanne, jossa valittaja vaati, että sille kuuluvien velvollisuuksien palauttaa LIFE97/ENV/GR/000380-ohjelman yhteydessä maksetut summat on lakattava, tai toissijaisesti, että riidanalaista toimea on muutettava siten, että valittaja velvoitetaan palauttamaan 93 795,32 euroa eli summan, joka vastaa, kuten komissio itsekin on myöntänyt, tukikelvottomien menojen kirjanpidollista arvoa

2) asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen

3) komissio on velvoitettava korvaamaan valittajalle aiheutuneet oikeudenkäynti- ja asianajokulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kaksi valitusperustetta:

1) Dimos Peramatosin (Peraman kunta) ja Euroopan komission tekemää 17.7.1997 päivättyä rahoitussopimusta nro C(97) 1997/lopullinen/29, joka tehtiin LIFE-ohjelmaan kuuluvan toiminnan yhteydessä, ja sen oikeudellista kehystä (asetus N:o 1973/1992) on tulkittu virheellisesti, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kunnalle asetettua velvollisuutta istuttaa puita, sellaisena kuin tämä velvollisuus on asetettu rahoitussopimuksessa, ei ollut noudatettu asianmukaisella tavalla.

2) Hyvän hallinnon periaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta on tulkittu virheellisesti ja loukattu, koska valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin on kyse Euroopan unionin toimielinten toteuttamien, asianomaisille vastaisten hallintotoimien perustelua koskevasta velvollisuudesta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāta (Latvia) on esittänyt 19.12.2011 — Ilgvars Brunovskis v. Lauku atbalsta dienests

(Asia C-650/11)

(2012/C 49/31)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāta

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ilgvars Brunovskis

Vastapuoli: Lauku atbalsta dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen N:o 1782/2003 (1) 125 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että käyttöön otettavaa emolehmäpalkkiota voidaan soveltaa kaikkiin kalenterivuoden aikana syntyneisiin emolehmiin?

2) Onko asetuksen N:o 1973/2004 (2) 102 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että kuuden kuukauden ajanjaksolla tarkoitetaan palkkiohakemusten tekemisen määräaikaa?

3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko jäsenvaltio velvollinen korvaamaan vahingot, joita viljelijälle on aiheutunut, jos tämä ei ole kyennyt käyttämään kokonaan

asetuksessa hakemusten tekemiselle vahvistettua määräaikaa sen vuoksi, että jäsenvaltio on lyhentänyt tätä hakemusten tekemisen määräaikaa?

(1) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1).

(2) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen 29.10.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 1973/2004 (EUVL L 345, s. 1).

Valitus, jonka Mindo Srl on tehnyt 19.12.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-19/06, Mindo Srl v. Euroopan komissio, 5.10.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Mindo Srl (edustajat: asianajajat C. Osti, A. Prastaro ja G. Mastrantonio)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— On kumottava unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-19/06, Mindo v. komissio, 5.10.2011 antama tuomio kokonaisuudessaan.

— Asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, joka on velvoitettava käsittelemään asian asiakysymykset, koska sen antamassa tuomiossa vietiin Mindolta tämän oikeus täyteen tuomioistuinvalvontaan ensimmäisessä oikeusasteessa.

— Komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan vaatimus perustuu seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että Mindolla ei ole oikeussuojaintressiä, koska se ei voi saada mitään etua itse riidanalaisen tuomion kumoamisesta suhteessa Alliance One International Inc:in (jäljempänä Alliance One) maksuvaatimukseen eikä kolmansien osapuolien myöhempiin vahingonkorvausvaatimuksiin.

Valittaja väittää ensiksi, että edellä mainitut toteamukset on kumottava, koska ne ovat sovellettavan lainsäädännön vastaisia, perustuvat tosiseikkojen huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla ja ovat joka tapauksessa riittämättömästi ja ristiriitaisesti perusteltuja.

Valittaja väittää toiseksi, että riidanalainen tuomio on kumottava, koska sillä joko viedään Mindolta tämän oikeus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi (ja siten sen oikeudet saada asiansa täyteen tuomioistuinvalvontaan) tai, jos riidanalaista tuomiota tulkitaan siten, että siinä edellytetään, että Mindon ja Alliance Onen olisi pitänyt yhdessä nostaa kanne ensimmäisessä oikeusasteessa, sillä loukataan Mindon ja Alliance Onen puolustautumisoikeuksia.

Valitus, jonka Transcatab SpA, selvitystilassa oleva yhtiö on tehnyt 20.12.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-39/06, Transcatab v. komissio, 5.10.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Transcatab SpA, selvitystilassa oleva yhtiö (edustajat: avvocato C. Osti, avvocato A. Prastaro ja avvocato G. Mastrantonio)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-39/06, Transcatab v. komissio, 5.10.2011 annetun tuomion, jossa todettiin, että Standard commercial Corp (ja näin Alliance One) on yhteisvastuussa rikkomuksista, joihin Transcatab on syyllistynyt

— alentaa Transcatabille määrättyä sakkoa kumoamalla osittain [EY] 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/C.38.281/B.2 — Italian raakatupakka-ala) 20.10.2005 tehdyn komission päätöksen K(2005) 4012 lopullinen 2 artiklan c kohdan ja toteamalla, että seuraamus on laskettava Transcatabin sen liikevaihdon perusteella, joka on ollut maaliskuussa 2005 päättyneenä tilivuonna 32,338 miljoonaa euroa, asetuksen N:o 17/62 15 artiklan ja asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti

— kumoaa tämän johdosta edellä mainitun komission päätöksen siltä osin kuin siinä sovelletaan Transcatabiin 1,25 suuruista kerrointa sakon määrää määritettäessä

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin, kuin siinä on hylätty Transcatabin väitteet, joiden mukaan: a) määrättyä sakkoa ei ole alennettu sen perusteella, ettei konkreettista vaikutusta markkinoihin ole ollut, b) vuosina 1999–2002

tapahtuneen rikkomisen intensiteetti oli heikentynyt, c) vastaavanlaisessa espanjalaisessa tapauksessa on valituksenalaisesta tuomiosta poiketen sovellettu kohtuulliseen epäilyyn liittyviä lieventäviä olosuhteita

— velvoittaa komission korvaamaan valitusasiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisella tuomiolla rikotaan valittajan mukaan SEUT 296 artiklaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 ja 49 artiklaa ja joka tapauksessa Transcatabin todistustaakkaa ja puolustautumisoikeuksia koskevia periaatteita. Ensimmäisessä asteessa asiaa käsiteltäessä on esitetty lausumia ja todisteita niiden olettamusten kumoamiseksi, joiden mukaan SCC oli todellisuudessa käyttänyt ratkaisevaa vaikutusvaltaa Transcatabiin nähden. Nämä lausumat ja todisteet ovat relevantteja tai unionin tuomioistuimen tuoreen oikeuskäytännön perusteella ainakin huomioon otettavia, ja niitä olisi pitänyt konkreettisesti tarkastella, ja mikäli ne olisi hylätty, olisi tällainen päätös pitänyt asianmukaisesti perustella. Valittaja katsoo, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tehnyt kumpaakaan. Valittaja katsoo, että tuomiolla on loukattu todistustaakkaa koskevia periaatteita ja joka tapauksessa Transcatabin puolustautumisoikeuksia, koska siinä on hyväksytty se, että riidanalaisessa päätöksessä oli käytetty uusia todisteita.

Valittaja esittää tämän jälkeen, että hylkäämällä väitteet siitä, ettei rikkomisella ollut konkreettista vaikutusta markkinoihin ja siitä, että vuosina 1999-2002 tapahtuneen rikkomisen intensiteetti oli heikentynyt, unionin yleinen tuomioistuin on ymmärtänyt tosiseikat virheellisesti ja loukannut unionin toimielinten hallinnollisten toimenpiteiden tulkintaperiaatteita, laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa, rikkonut todistustaakkaa koskevia sääntöjä, Transcatabin puolustautumisoikeuksia ja periaatetta, jonka mukaan tuomioistuin ei voi lausua muusta kuin mitä on vaadittu.

Lopuksi valittaja väittää, että valituksenalaista tuomiota rasittaa väärä lainsoveltaminen, perustelujen puutteellisuus ja epäloogisuus siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hylkää tuomiossaan Transcatabin väitteen, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista siksi, että asiassa oli ollut sovellettu vastaavanlaisessa espanjalaisessa tapauksessa sovellettuja kohtuulliseen epäilyyn liittyviä lieventäviä olosuhteita.

Kanne 21.12.2011 — Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-656/11)

(2012/C 49/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Murrell ja A. Dashwood, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— 16.12.2011 tehty neuvoston päätös on kumottava sen kannan osalta, joka Euroopan unionin on omaksuttava sekakomiteassa, joka on perustettu yhtäältä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta Sveitsin valaliiton välisellä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevalla sopimuksella, sosiaaliturvajärjestelmien koordinointia koskevan liitteen II korvaamisen osalta

— Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) SEUT 263 artiklan perusteella nostetulla kanteellaan Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vaatii 16.12.2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/863/EU kumoamista SEUT 264 artiklan mukaisesti sen kannan osalta, joka Euroopan unionin on omaksuttava sekakomiteassa, joka on perustettu yhtäältä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta Sveitsin valaliiton välisellä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevalla sopimuksella, sosiaaliturvajärjestelmien koordinointia koskevan liitteen II korvaamisen osalta.

2) SEUT 48 artikla on ainoa päätöksessä mainittu aineellinen oikeusperusta.

3) Päätös koskee yhtäältä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta Sveitsin valaliiton välillä 21.6.1999 tehdyn henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevan sopimuksen liitteen II muuttamista. Sopimuksen liite II koskee yksinomaan sosiaaliturvajärjestelmien koordinointia EU:n ja Sveitsin välillä. Niiden muutosten, joita riidanalaisella päätöksellä tehtäisiin liitteeseen II, tarkoituksena on heijastaa EU:n sosiaaliturvajärjestelmien koordinoinnissa toteutettuja muutoksia. Yksi liitteeseen II suunniteltujen muutosten vaikutuksista on laajentaa Sveitsin kansalaisiin, jotka eivät itse harjoita taloudellista toimintaa, tai tällaisen henkilön perheenjäseniin (ei-aktiiviset) oikeuksia, joita heillä ei tällä hetkellä ole liitteen II nojalla.

4) Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan SEUT 48 artikla ei voi olla toimenpiteen, jolla on tällaisia vaikutuksia, ainoa aineellinen oikeusperusta. Kyseisellä määräyksellä pyritään helpottamaan vapaata liikkuvuutta a) Unionin sisällä, ei Unionin ja kolmansien maiden välillä, ja b) sellaisten henkilöiden, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa, ja heidän perheenjäseniensä osalta, eikä ei-aktiivisten osalta. Oikea oikeusperusta on SEUT 79 artiklan 2 kohdan b alakohta. Siinä annetaan toimivalta toteuttaa toimenpiteitä seuraavalla alalla: ”jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien määrittely, mukaan lukien edellytykset, jotka koskevat liikkumis- ja oleskeluvapautta muissa jäsenvaltioissa”.

5) SEUT 79 artiklan 2 kohdan b alakohta kuuluu sopimuksen kolmannen osan V osastoon. Sopimusten pöytäkirjan n:o 21 mukaan V osaston nojalla toteutettuja toimenpiteitä ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan (tai Irlantiin), paitsi jos se ilmoittaa haluavansa osallistua (opt in). Kun neuvosto valitsi päätöksen aineelliseksi oikeusperustaksi virheellisesti SEUT 48 artiklan eikä SEUT 79 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, se ei tunnustanut Yhdistyneen kuningaskunnan oikeutta olla osallistumatta päätökseen ja olla joutumatta sen sitomaksi.

6) Tämän vuoksi 16.12.2011 tehdyn neuvoston päätöksen kumoamista vaaditaan sillä perusteella, että se on tehty väärän oikeusperustan nojalla, minkä seurauksena pöytäkirjan n:o 21 mukaisia Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuksia ei tunnustettu.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 27.12.2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública

(Asia C-659/11)

(2012/C 49/35)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: TVI Televisão Independente SA

Vastapuoli: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko CIVA:n 16 §:n 1 momentti, sellaisena kuin sitä on tulkittu valituksenalaisessa tuomiossa (siten, että kaupallisista mainoksista perittävä mainosten esitysvero liittyy mainospalveluiden suorituksiin, minkä vuoksi vero on sisällytettävä palvelujen suorituksia koskevan arvonlisäveron perusteeseen), direktiivin 77/388/ETY ([1]) 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan (nykyinen 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([2]) 73 artikla) ja erityisesti sen ”luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista saamaa vastiketta” koskevan käsitteen mukainen?

2) Onko CIVA:n 16 §:n 6 momentin c kohta, sellaisena kuin sitä on tulkittu valituksenalaisessa tuomiossa (siten, että kaupallisista mainoksista perittävä mainosten esitysvero ei ole mainospalvelujen vastaanottajan nimissä ja lukuun maksettu määrä, vaikka suoritukset kirjataan kolmansille osapuolille suoritettavina läpikulkuerinä julkisille tahoille suoritettaviksi, minkä vuoksi veroa ei voi jättää arvonlisäveron perusteen ulkopuolelle), direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 3 alakohdan c alakohdan (nykyinen 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 79 artikla) ja erityisesti ”veronmaksuvelvollisen ostajalta tai vastaanottajalta saamia määriä, jotka ovat jälkimmäisten nimissä ja näiden lukuun kertyneiden kustannusten korvausta ja jotka veronmaksuvelvollisen kirjanpidossa käsitellään läpikulkuerinä”, koskevan käsitteen mukainen?

([1]) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, EYVL L 145, s. 1, Erityisp. Alue 9 Nide 1 s. 28.
([2]) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY, EUVL L 347, s. 1.

Unionin tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräys 22.11.2011 — Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-356/10) ([1])

(2012/C 49/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 246, 11.9.2010.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 14.11.2011 — 4care AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Laboratorios Diafarm, SA

(Asia C-535/10 P) ([1])

(2012/C 49/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 30, 29.1.2011.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.11.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-568/10) [1]

(2012/C 49/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 55, 19.2.2011.

Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan määräys 22.11.2011 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-582/10) [1]

(2012/C 49/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 30, 29.1.2011.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.1.2012 — Storck v. SMHV — RAI (Ragolizia)

(Asia T-462/09) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Ragolizia rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki FAVOLIZIA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2012/C 49/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: August Storck KG (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Rohr, P. Goldenbaum ja T. Melchert)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Radiotelevisione italiana SpA (RAI) (Rooma, Italia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 8.9.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1779/2008-4), joka liittyy Radiotelevisione italiana SpA:n (RAI) ja August Storck KG:n väliseen väitemenettelyyn.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *August Storck KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

---

[1] EUVL C 11, 16.1.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.12.2011 — Marcuccio v. komissio

(Asia T-311/09 P) [1]

(Valitus — Henkilöstö — Virkamiehet — Sosiaaliturva — Sairauskulujen korvaaminen — Komission päätös, jolla hylätään hakemus tiettyjen valittajalle aiheutuneiden sairauskulujen korvaamisesta kokonaan — Vääristäminen — Perustelu-velvollisuus — Tutkinta — Virkamiehelle vastainen toimi — Oikeusvoima — Vireilläolovaikutus — Vahvistava toimenpide)

(2012/C 49/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Valittajan vastapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja C. Berardis-Kayser, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka koskee Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 20.5.2009 asiassa F-73/09, Marcuccio vastaan komissio, antamaa määräystä (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), ja jossa vaaditaan tämän määräyksen kumoamista.

Määräysosa

1) *Valitus hylätään.*

2) *Luigi Marcuccio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja Euroopan komissiolle tästä menettelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.*

---

[1] EUVL C 233, 26.9.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.12.2011 — Stichting Woonlinie ym. v. komissio

(Asia T-202/10) [1]

(Valtiontuki — Alankomaiden myöntämät tuet sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöille — Olemassa olevat tuet — Päätös, jolla hyväksytään jäsenvaltion sitoumukset — Kumoamiskanne — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Tutkimatta jättäminen)

(2012/C 49/42)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Alankomaat), Stichting Allee Wonen (Roosendaal, Alankomaat), Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Alankomaat), Stichting WoonInvest (Leidschendam-Voorburg, Alankomaat) ja Stichting Woonstede (Ede, Alankomaat) (edustajat: asianajajat P. Glazener, E. Henny ja T. Ottervanger)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. van Vliet, S. Noë ja S. Thomas, avustajanaan asianajaja H. Gilliams)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus kumota osittain valtiontuista E 2/2005 ja N 642/2009 (Alankomaat) — Olemassa oleva tuki ja erityinen hanketuki sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöille — 15.12.2009 tehty komission päätös K(2009)9963 lopullinen

Määräysosa

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Vesteda Groep BV:n, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederlandin, Société wallonne du logementin, Union sociale pour l'habitatin ja Comité européen de coordination de l'habitat socialin (Cecodhas) väliintulohakemuksista ei ole lausuttava.*

3) *Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest ja Stichting Woonstede vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

4) *Väliintulohakemuksen jättäjät Vesteda Groep, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland, Société wallonne du logement, Union sociale pour l'habitat ja Cecodhas vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 179, 3.7.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.12.2011 — Stichting Woonpunt ym. v. komissio

(Asia T-203/10) ([1])

(Valtiontuet — Alankomaiden sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöille myöntämä valtiotuki — Olemassaolevat tuet — Jäsenvaltion antamien sitoumusten hyväksymisestä tehty päätös — Päätös, jossa uusi tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Kumoamiskanne — Toimi ei koske kantajia erikseen — Oikeussuojan tarvetta ei ole — Tutkimatta jättäminen)

(2012/C 49/43)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Stichting Woonpunt (Beek, Alankomaat), Stichting Com.wonen (Rotterdam, Alankomaat), Woningstichting Haag Wonen (Haag, Alankomaat) ja Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Alankomaat) (edustajat: asianajajat P. Glazener, E. Henny ja T. Ottervanger)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. van Vliet, S. Noë ja S. Thomas, avustajanaan asianajaja H. Gilliams)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus komission 15.12.2009 tekemän sellaisen päätöksen K(2009) 9963 lopullinen, kumoamisesta, joka liittyy valtiontukiin E 2/2005 ja N 642/2009 — Alankomaat — Hankkeiden avulla asuntotuotantoalan yhtiöiden hyväksi toteutettava olemassa oleva tuki ja erityistuki

Määräysosa

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Lausunnon antaminen Vesteda Groep BV:n ja Association des investisseurs institutionnels en immobilier des Pays Bas'n väliintulohakemuksista raukeaa.*

3) *Stichting Woonpunt, Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen ja Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

4) *Väliintulohakemuksen jättäjät Vesteda Groep ja Association des investisseurs institutionnels en immobilier des Pays Bas vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 179, 3.7.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.12.2011 — Gooré v. neuvosto

(Asia T-285/11) ([1])

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Norsunluurannikon tilanteen vuoksi toteutetut rajoittavat erityistoimenpiteet — Kyseessä olevien henkilöiden luettelosta poistaminen — Kumoamiskanne — Lausunnon antaminen asiassa raukeaa — Vahingonkorvauskanne — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2012/C 49/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Charles Kader Gooré (Abidjan, Norsunluurannikko) (edustaja: asianajaja F. Meynot)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: B. Driessen, G. Étienne ja M. Chavrier)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus kumota tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta Norsunluurannikon tilanteen vuoksi annetun asetuksen (EY) N:o 560/2005 muuttamisesta 6.4.2011 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 330/2011 (EUVL L 93, s. 10) siltä osin kuin se koskee kantajaa ja lisäksi vahingonkorvausvaatimus

Määräysosa

1) *Lausunnon antaminen vaatimuksesta kumota tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta Norsunluurannikon tilanteen vuoksi annetun asetuksen (EY) N:o 560/2005 muuttamisesta 6.4.2011 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 330/2011 ei enää ole tarpeen.*

2) *Vahingonkorvausvaatimus hylätään.*

3) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

4) *Lausunnon antaminen Euroopan komission väliintulohakemuksesta raukeaa.*

([1]) EUVL C 238, 13.8.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 22.12.2011 — Al Chihabi v. neuvosto

(Asia T-593/11 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä ja välitoimia koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty — Vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa ei ole)

(2012/C 49/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Fares Al-Chihabi (Aleppo, Syyria) (edustajat: asianajajat L. Ruessmann ja W. Berg)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Oikeudenkäynnin kohde

Pääasiallisesti, Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/273/YUTP muuttamisesta 2.9.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/522/YUTP (EUVL L 228, s. 16), Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 442/2011 muuttamisesta 2.9.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 878/2011 (EUVL L 228, s. 1), Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/273/YUTP muuttamisesta 13.10.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/684/YUTP (EUVL L 269, s. 33) ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 442/2011 muuttamisesta 13.10.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1011/2011 (EUVL L 269, s. 18) täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus siltä osin kuin nämä asetukset ja päätökset koskevat kantajaa.

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Valitus, jonka A on tehnyt 24.11.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-12/09, A v. komissio, 14.9.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-595/11 P)

(2012/C 49/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: A (Port-Vendres, Ranska) (edustajat: asianajajat B. Cambier, A. Paternostre ja L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen 14.9.2001 asiassa F-12/09 antaman tuomion

— tämän seurauksena hyväksyy valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset ja siten

  — kumoaa päätökset, joilla Euroopan komissio kieltäytyi maksamasta valittajalle henkilöstösääntöjen 73 artiklaan perustuvia korvauksia, ja velvoittaa Euroopan komission maksamaan valittajalle välittömästi nämä korvaukset sekä todellisuudessa kärsityn vahingon määrän ja vahingosta henkilöstösääntöjen 73 artiklan nojalla korvatun määrän välistä erotusta vastaavan yleisiin oikeussääntöihin perustuvan täydentävän korvauksen,

  — velvoittaa komission maksamaan valittajalle viivästyskorot laskettuna joulukuusta 2004 alkaen, jolloin sairauden työperäisyys, kärsityn vahingon määrä ja hänen terveydentilansa vakiintuneisuus olisi pitänyt tunnistaa,

  — velvoittaa Euroopan komission maksamaan valittajalle minkä tahansa unionin yleisen tuomioistuimen sopivana pitämän määrän hänen Euroopan komission yksiköiden häntä koskevien lääketieteellisten menettelyjen toimittamisessa tekemien useiden virheiden ja sääntöjenvastaisuuksien vuoksi kärsimänsä aineettoman vahingon perusteella,

  — velvoittaa valittajan vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

1) Ensimmäinen valitusperuste koskee sitä, että asiassa on loukattu oikeutta kohtuulliseen käsittelyaikaan, huolenpitovelvollisuutta koskevaa periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta sekä otettu asiakirja-aineisto huomioon vääristyneellä tavalla.

2) Toinen valitusperuste koskee sitä, että asiassa on loukattu oikeutta täysimääräiseen korvaukseen kärsitystä vahingosta.

3) Kolmas valitusperuste koskee yhtäältä Euroopan unionin henkilöstösääntöjen 73 ja 90 artiklan virheellistä soveltamista ja hyvän hallinnon periaatteen, prosessiekonomian periaatteen, taannehtivuuskiellon periaatteen ja normihierarkian periaatteen loukkaamista sekä vakiintumisen käsitteen virheellistä soveltamista ja toisaalta tosiseikkojen ja valittajan väitteiden vääristämistä.

Kanne 2.12.2011 — Sky Deutschland ja Sky Deutschland Fernsehen v. komissio

(Asia T-626/11)

(2012/C 49/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Sky Deutschland AG (Unterföhring, Saksa) ja Sky Deutschland Fernsehen GmbH & Co. KG (Unterföhring) (edustajat: asianajajat A. Cordewener, F. Kutt ja C. Jehke)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) (KStG-lain "saneerauslauseke") 26.1.2011 tehdyn komission päätöksen

— toissijaisesti kumoamaan edellä mainitun päätöksen ainakin siltä osin kuin siinä ei säädetä kantajien asemassa olevien yritysten hyväksi luottamuksensuojan periaatteeseen perustuvaa poikkeusta 4 ja 5 artiklassa vahvistetusta takaisinperintävelvollisuudesta tai edes tällaisten yritysten hyväksi vaikuttavasta siirtymäajan sääntelystä

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat esittävät seuraavaa:

— Vastaaja tekee riidanalaisessa päätöksessä virheellisen päätelmän siitä, että Saksan yhteisöverolain (Körperscaftsteuergesetz, KStG) 8 c §:n 1 a momentin saneerauslauseke on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lainvastaista valtiontukea. Kantajat toteavat tästä muun muassa, että vastaaja lähtee virheellisesti siitä, että KStG:n 8 c §:n 1 a momentti on luonteeltaan valikoiva ja että se muodostaa perusteettoman poikkeuksen KStG:n 8 c §:n 1 momentin mukaisesta periaatteesta, jonka mukaan yhtiön omistajanvaihdostilanteissa tämän yhtiön verotappiot menetetään tietyin edellytyksin. Kantajien käsityksen mukaan vastaaja pitää virheellisesti KStG:n 8 c §:n 1 momenttia tuen tarkastelemisessa ratkaisevana kansallisena viitejärjestelmänä.

— Ratkaiseva viitejärjestelmä on Saksan oikeudessa lähtökohtaisesti annettu mahdollisuus verotuskausien väliseen tappioiden kuittaamiseen, joka perustuu niin sanottuun objektiiviseen nettoperiaatteeseen. Kantajien mukaan KStG:n 8 c §:n 1 a momentin saneerauslauseke vain vahvistaa tätä viitejärjestelmää. KStG:n 8 c §:n 1 momenttia ei myöskään voida pitää ratkaisevana kansallisena viitejärjestelmänä senkään vuoksi, että tämä säännös on Saksan perustuslain säännösten perusteella perustuslainvastainen.

— KStG:n 8 c §:n 1 a momentin säännös on tämän lisäksi niin sanottu yleisesti sovellettava toimenpide, joka voi hyödyttää kaikkia tappioita kärsineitä talouden toimijoita ja jolla ei suosita mitään rajoitettua ryhmää. Kantajien mukaan saneerauslauseke ei näin ollen ole valikoiva.

— KStG:n 8 c §:n 1 a momentin saneerauslauseke on myös Saksan verotusjärjestelmän luonteen ja sisäisen rakenteen perusteella oikeutettu, koska tämä säännös rajaa KStG:n 8 c §:n 1 momentin mukaisen tappionvähennysrajoituksen vaikutuksia. Kantajat toteavat tästä, että KStG:n 8 c § on alkuperäisessä versiossaan liian pitkälle mennyt petostentorjuntasäännös ja että tämän säännöksen jälkikäteinen (ja taannehtivasti vaikuttava) täydentäminen KStG:n 8 c §:n 1 a momentilla ainoastaan vähentää KStG:n 8 c §:n 1 momentin yliampuvaa sääntelyä ja siten palauttaa yleisesti sovellettavan verotuskausien välisen tappioiden kuittaamisen ratkaisevaksi viitejärjestelmäksi.

— Lopuksi kantajat väittävät, että niiden luottamusta on suojattava, koska vastaajan kielteinen päätös ei ollut ennakoitavissa eikä vastaaja ole moittinut aikaisempaa, rakenteellisesti samanlaista KStG:n 8 §:n 4 momenttia, sellaisena kuin se oli aikaisemmassa versiossaan, eikä muiden jäsenvaltioiden tähän verrattavissa olevia säännöksiä.

Kanne 2.12.2011 — ATMvision v. komissio

(Asia T-627/11)

(2012/C 49/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ATMvision AG (Salem, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Cordewener, F. Kutt ja C. Jehke)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) (KStG-lain "saneerauslauseke") 26.1.2011 tehdyn komission päätöksen

— toissijaisesti kumoamaan edellä mainitun päätöksen ainakin siltä osin kuin siinä ei säädetä kantajien asemassa olevien yritysten hyväksi luottamuksensuojan periaatteeseen perustuvaa poikkeusta 4 ja 5 artiklassa vahvistetusta takaisinperintävelvollisuudesta tai edes tällaisten yritysten hyväksi vaikuttavasta siirtymäajan sääntelystä

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja esittää seuraavaa:

— Vastaaja tekee riidanalaisessa päätöksessä virheellisen päätelmän siitä, että Saksan yhteisöverolain (Körperscaftsteuergesetz, KStG) 8 c §:n 1 a momentin saneerauslauseke on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lainvastaista valtiontukea. Kantaja toteaa tästä muun muassa, että vastaaja lähtee virheellisesti siitä, että KStG:n 8 c §:n 1 a momentti on luonteeltaan valikoiva ja että se muodostaa perusteettoman poikkeuksen KStG:n 8 c §:n 1 momentin mukaisesta periaatteesta, jonka mukaan yhtiön omistajanvaihdostilanteissa tämän yhtiön verotappiot menetetään tietyin edellytyksin. Kantajan käsityksen mukaan vastaaja pitää virheellisesti KStG:n 8 c §:n 1 momenttia tuen tarkastelemisessa ratkaisevana kansallisena viitejärjestelmänä.

— Ratkaiseva viitejärjestelmä on Saksan oikeudessa lähtökohtaisesti annettu mahdollisuus verotuskausien väliseen tappioiden kuittaamiseen, joka perustuu niin sanottuun objektiiviseen nettoperiaatteeseen. Kantajan mukaan KStG:n 8 c §:n 1 a momentin saneerauslauseke vain vahvistaa tätä viitejärjestelmää. KStG:n 8 c §:n 1 momenttia ei myöskään voida pitää ratkaisevana kansallisena viitejärjestelmänä senkään vuoksi, että tämä säännös on Saksan perustuslain säännösten perusteella perustuslainvastainen.

— KStG:n 8 c §:n 1 a momentin säännös on tämän lisäksi niin sanottu yleisesti sovellettava toimenpide, joka voi hyödyttää kaikkia tappioita kärsineitä talouden toimijoita ja jolla ei suosita mitään rajoitettua ryhmää. Kantajan mukaan saneerauslauseke ei näin ollen ole valikoiva.

— KStG:n 8 c §:n 1 a momentin saneerauslauseke on myös Saksan verotusjärjestelmän luonteen ja sisäisen rakenteen perusteella oikeutettu, koska tämä säännös rajaa KStG:n 8 c §:n 1 momentin mukaisen tappionvähennysrajoituksen vaikutuksia. Kantaja toteaa tästä, että KStG:n 8 c § on alkuperäisessä versiossaan liian pitkälle mennyt petostentorjuntasäännös ja että tämän säännöksen jälkikäteinen (ja taannehtivasti vaikuttava) täydentäminen KStG:n 8 c §:n 1 a momentilla ainoastaan vähentää KStG:n 8 c §:n 1 momentin yliampuvaa sääntelyä ja siten palauttaa yleisesti sovellettavan verotuskausien välisen tappioiden kuittaamisen ratkaisevaksi viitejärjestelmäksi.

— Lopuksi kantaja väittää, että sen luottamusta on suojattava, koska vastaajan kielteinen päätös ei ollut ennakoitavissa eikä vastaaja ole moittinut aikaisempaa, rakenteellisesti samanlaista KStG:n 8 §:n 4 momenttia, sellaisena kuin se oli aikaisemmassa versiossaan, eikä muiden jäsenvaltioiden tähän verrattavissa olevia säännöksiä.

Kanne 5.12.2011 — Biogas Nord v. komissio

(Asia T-628/11)

(2012/C 49/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Biogas Nord AG (Bielefeld, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Birkemeyer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— SEUT 264 nojalla kumoamaan Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) (KStG-lain "saneerauslauseke") 26.1.2011 tehdyn komission päätöksen K(2011) 275

— velvoittamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan perusteella komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu yksityisen velkojan periaatteen noudattamiseen

— Kantaja väittää ensimmäisellä kanneperusteellaan, että Saksan yhteisöverolain (Körperschaftsteuergesetz, KStG) 8 c §:n 1 a momentin osalta kyseessä ei ole SEUT 107 artiklassa ja sitä seuraavassa artiklassa tarkoitettu valtiontuki, koska edun saavat yritykset suorittavat samanarvoisen vastineen, mikä on verrattavissa markkinataloudessa toimivan yksityisen velkojan menettelyyn.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu valikoivuuden puuttumiseen

— Kantaja väittää tältä osin, ettei KStG:n 8 c §:n 1 a momentin suhteen kyseessä ole SEUT 107 artiklassa ja sitä seuraavassa artiklassa tarkoitettu valtiontuki, koska kyseisen säännöksen suotuisat vaikutukset eivät ole valikoivia.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojaan

— Kantaja väittää kolmannella kanneperusteellaan, että yrityksillä, jotka ennen kuin ne saivat tiedon komission SEUT 108 artiklan 2 kohdan perusteella aloittamasta menettelystä olivat tehneet omaisuusjärjestelyjä, on luottamuksensuoja riidanalaiseen päätöksen nähden.

Kanne 5.12.2011 — Biogas Nord Anlagenbau v. komissio

(Asia T-629/11)

(2012/C 49/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Biogas Nord Anlagenbau GmbH (Bielefeld, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Birkemeyer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— SEUT 264 nojalla kumoamaan Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) (KStG-lain "saneerauslauseke") 26.1.2011 tehdyn komission päätöksen K(2011) 275

— velvoittamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan perusteella komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu yksityisen velkojan periaatteen noudattamiseen

— Kantaja väittää ensimmäisellä kanneperusteellaan, että Saksan yhteisöverolain (Körperschaftsteuergesetz, KStG) 8 c §:n 1 a momentin osalta kyseessä ei ole SEUT 107 artiklassa ja sitä seuraavassa artiklassa tarkoitettu valtiontuki, koska edun saavat yritykset suorittavat samanarvoisen vastineen, mikä on verrattavissa markkinataloudessa toimivan yksityisen velkojan menettelyyn.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu valikoivuuden puuttumiseen

— Kantaja väittää tältä osin, ettei KStG:n 8 c §:n 1 a momentin suhteen kyseessä ole SEUT 107 artiklassa ja sitä seuraavassa artiklassa tarkoitettu valtiontuki, koska kyseisen säännöksen suotuisat vaikutukset eivät ole valikoivia.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojaan

— Kantaja väittää kolmannella kanneperusteellaan, että yrityksillä, jotka ennen kuin ne saivat tiedon komission SEUT 108 artiklan 2 kohdan perusteella aloittamasta menettelystä olivat tehneet omaisuusjärjestelyjä, on luottamuksensuoja riidanalaiseen päätöksen nähden.

Valitus, jonka Peter Strobl on tehnyt 6.12.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-56/05, Strobl vastaan komissio 29.9.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-630/11 P)

(2012/C 49/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peter Strobl (Besozzo, Italia) (edustaja: asianajaja H.-J. Rüber)

Muu osapuoli: Euroopan komissio, Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan virkamiestuomioistuimen 29.9.2011 asiassa Strobl vastaan komissio antaman tuomion,

— toteamaan valittajan palkkaluokkaan asettamisesta häntä nimitettäessä 7.10.2004 tehdyn päätöksen virheelliseksi ja kumoamaan sen

— velvoittamaan vastaajan lopettamaan valittajan syrjintä ja kompensoimaan hänelle aiheutunut haitta,

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin.

1) Virkamiestuomioistuin totesi virheellisesti tosiseikat, jotka liittyvät valittajan toimeen vaadittavaan työkokemukseen.

2) Virkamiestuomioistuin totesi virheellisesti tosiseikat ja tulkitsi todisteita ristiriitaisesti valittajan palkkaluokkaan asettamisen osalta ja rikkoi tältä osin perusteluvelvollisuutta.

3) Virkamiestuomioistuin rikkoi perusteluvelvollisuutta, kun se hylkäsi tietyt valittajan väitteet

4) Virkamiestuomioistuin rikkoi perusteluvelvollisuutta, kun se määritti valittajan palkkatason.

5) Virkamiestuomioistuin perusteli puutteellisesti kyseisen oikeuskäytännön soveltamisen.

Kanne 12.12.2011 — European Dynamics Belgium ym. v. Euroopan lääkevirasto

(Asia T-638/11)

(2012/C 49/52)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantajat: European Dynamics Belgium SA (Bryssel, Belgia), European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg), Evropaïki Dinamiki — Proigmena Sistimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreikka), European Dynamics UK Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja B. Christianos)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan lääkeviraston (jäljempänä EMA) päätöksen EMA/787935/2011, joka on annettu kantajille tiedoksi 3.10.2011 ja jolla EMA on hylännyt kantajien kyseisessä hankintamenettelyssä tekemän tarjouksen

— kumoaa EMAn vt. johtajan 9.11.2011 tekemän päätöksen EMA/882467/2011, jolla on hylätty kantajien vaatimus siitä, että niille ilmoitettaisiin arviointikomitean kokoonpano

— velvoittaa EMAn korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan seuraavien toimien kumoamista: (i) päätös EMA/787935/2011, joka on annettu kantajille tiedoksi 3.10.2011 ja jolla EMA on hylännyt kantajien kyseisessä hankintamenettelyssä EMA/2011/05/DV tekemän tarjouksen, ja (ii) EMAn vt. johtajan 9.11.2011 tekemä päätös EMA/882467/2011, jolla on hylätty kantajien kertaalleen toistama vaatimus siitä, että niille annettaisiin oikeus tutustua hankintamenettelyä koskeviin asiakirjoihin, jotka liittyvät arviointikomitean kokoonpanoon.

Kantajat vetoavat ensimmäisen kanteen kohteena olevan päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi olennaisten muotomääräysten rikkomiseen erityisesti sillä perusteella, että kyseisen päätöksen perustelut ovat virheelliset tai puutteelliset taikka ne puuttuvat kokonaan, a) koska päätöksessä ei ollut eikä vieläkään ole riittäviä perusteluja kantajien tekemän tarjouksen hylkäämiseksi ja koska perustelut ovat joka tapauksessa virheelliset sillä perusteella., ettei päätöksessä miltään osin todeta, miksi kantajien tarjous oli huonompi kuin muut, ja miltä osin muiden tarjoukset olivat erinomaiset; b) koska päätökseen ei sisältynyt eikä vieläkään sisälly perusteluja, jotka koskisivat sitä matemaattista kaavaa (algoritmia), jonka perusteella kantajien sijoitukseen (kahden desimaalin tarkkuudella) on päädytty, ja c) koska siihen ei sisältynyt eikä vieläkään sisälly perusteluja siitä, miksi yhden tarjoajan tarjousta ei pidetty epätavallisen alhaisena.

Kantajat väittävät, että toinen kanteen kohteena olevista päätöksistä on SEUT 263 artiklan nojalla kumottava Euroopan unionin oikeussäännön eli asetuksen N:o 1049/2001 rikkomisen — sellaisena kuin sitä on täsmennetty säännöksillä, jotka koskevat kyseisen asetuksen soveltamista EMAan — perusteella, koska EMA hylkäsi kantajien vaatimuksen saada oikeuden tutustua kyseisen hankintamenettelyn arviointikomitean jäsenten nimiin ja muihin heitä koskeviin tietoihin.

Kanne 14.12.2011 — Heads! v. SMHV (HEADS)

(Asia T-639/11)

(2012/C 49/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Heads! GmbH & Co. KG (München, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Jaeger-Lenz ja T. Bösling)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 11.10.2011 tekemän päätöksen (asia R 2348/2010-1) siltä osin kuin sillä hylättiin rekisteröintihakemus nro 8 327 926 "HEADS" luokkaan 35 "Liikkeenjohto, yrityshallinto, henkilöstöasiainneuvonta, asioidenhoidon neuvonta, työvoimamarkkinointi, asiantuntijoiden ja johtohenkilöiden välitystoiminta, asiantuntijoiden ja johtohenkilöiden vuokraaminen väliaikaisesti (väliaikainen asioidenhoito)" kuuluvia palveluja varten ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "HEADS" luokkaan 35 kuuluvia palveluita varten

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen osittainen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseinen yhteisön tavaramerkki on erottamiskykyinen, koska valituslautakunta ei esittänyt erityisiä toteamuksia asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta rekisteröinnin esteestä, johon se perusti ratkaisunsa, koska valituslautakunta perusti virheellisesti ratkaisunsa sanayhdistelmiin, jotka eivät olleet hakemuksen kohteena, koska valituslautakunta tukeutui virheellisesti Bundespatentgerichtin ratkaisuun ja koska valituslautakunnan kohdeyleisön oletetun näkökulman kannalta tekemät johtopäätökset ovat virheelliset.

Valitus, jonka Harald Mische on tehnyt 8.12.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-70/05, Mische v. komissio, 29.9.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-641/11 P)

(2012/C 49/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Harald Mische (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat R. Holland, J. Mische ja M. Velardo)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa virkamiestuomioistuimen asiassa F-70/05, Mische vastaan komissio, 29.9.2011 antaman tuomion ja mahdollisuuksien mukaan antaa uuden tuomion unionin yleisen tuomioistuimen käytettävissä olevien seikkojen perusteella

— kumoaa komission 11.11.2004 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä määritellään valittajan palkkataso

— velvoittaa komission korvaamaan kaikki aiheutuneet vahingot (mukaan luettuna valittajan uralle aiheutunut vahinko, sääntöjenmukainen palkka, aineeton vahinko, lailliset korot jne.)

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa ja virkamiestuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen.

1) Ensimmäisen valitusperusteen mukaan virkamiestuomioistuin jätti virheellisesti tutkimatta kanneperusteen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja saman artiklan vahingonkorvausoikeutta koskevan 3 kohdan rikkomisesta ja erityisesti mainitussa artiklassa esitetyt edellytykset oikeudenmukaisuudesta ja kohtuullisesta ajasta, sikäli kuin kyse on valittajan asioiden tutkimisesta suhteessa eräisiin tosiasiallisiin tilanteisiin, vaikka kanneperuste tällaisesta rikkomisesta oli esitetty.

2) Toisen valitusperusteen mukaan virkamiestuomioistuin jätti virheellisesti tutkimatta kanneperusteen, jonka mukaan asiassa oli rikottu henkilöstösääntöjen [1] 5 artiklan 5 kohtaa, jossa asetetaan erityinen edellytys siitä, että ”virkamiehiin sovellettavat palvelukseen ottamisen ja urakehityksen edellytykset” eivät ole pelkästään yhdenvertaisia, vaan ”samoja”.

3) Kolmannen valitusperusteen mukaan virkamiestuomioistuin jätti virheellisesti huomiotta väliaikaisten virkamiesten uran lainmukaisen jatkuvuuden, sellaisena kuin unionin tuomioistuin on sitä selventänyt viimeaikaisessa oikeuskäytännössään (asia C-177/10). Virkamiestuomioistuin jätti lisäksi virheellisesti tutkimatta kanneperusteen, joka koski henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 4 kohdan lainvastaisuutta, katsoen, että valittajaa ei ollut nimitetty palkkaluokkaan mainitun säännöksen nojalla.

---

[1] Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22.3.2004 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 723/2004 (EUVL L 124, s. 1).

Valitus, jonka Harald Mische on tehnyt 8.12.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-93/05, Mische v. parlamentti, 29.9.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-642/11 P)

(2012/C 49/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Harald Mische (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat R. Holland, J. Mische ja M. Velardo)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa virkamiestuomioistuimen asiassa F-93/05, Mische vastaan parlamentti, 29.9.2011 antaman tuomion ja mahdollisuuksien mukaan antaa uuden tuomion unionin yleisen tuomioistuimen käytettävissä olevien seikkojen perusteella

— kumoaa parlamentin 4.10.2004 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä määritellään valittajan palkkataso

— velvoittaa parlamentin korvaamaan kaikki aiheutuneet vahingot (mukaan luettuna valittajan uralle aiheutunut vahinko, sääntöjenmukainen palkka, aineeton vahinko, lailliset korot jne.)

— velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa ja virkamiestuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen.

1) Ensimmäisen valitusperusteen mukaan virkamiestuomioistuin jätti virheellisesti kanteen tutkimatta liian myöhään nostettuna.

2) Toisen valitusperusteen mukaan virkamiestuomioistuin katsoi virheellisesti, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska siitä ei olisi voinut syntyä valittajalle mitään etua, ja että täten kantajalla ei ollut oikeussuojan tarvetta kanteen nostamiseksi.

3) Kolmannen valitusperusteen mukaan virkamiestuomioistuin jätti virheellisesti lausumatta kanteen asiakysymyksestä ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 3 kohdan ja henkilöstösääntöjen [1] 5 artiklan 5 kohdan rikkomisesta.

[1] Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22.3.2004 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 723/2004 (EUVL L 124, s. 1).

Kanne 15.12.2011 — Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler v. neuvosto

(Asia T-643/11)

(2012/C 49/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Kiina) ja Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Saksa) (asiamiehet: asianajajat K. Neuhaus, H. Freund ja B. Ecker)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Kanne on otettava tutkittavaksi

— neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1008/2011 [1] on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajia

— vastaaja on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu siltä osin kuin vastaaja on nimenomaisesti jättänyt ottamatta huomioon osan kantajien väitteistä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 [2] 11 artiklan 2 kohtaa sekä 3 artiklan 2, 6 ja 7 kohtaa on rikottu siltä osin kuin vastaaja on perustanut vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat päätelmänsä useisiin tosiseikkoja koskeviin virheisiin. Vastaaja on perustanut päätelmänsä tosiseikkoihin, jotka ovat ristiriidassa riidanalaisessa asetuksessa esitettyjen tosiseikkojen kanssa

   — ensinnäkin vahinkoindikaattorien tuotanto ja myyntimäärät suhteelliseen kehityksen osalta unionin kulutukseen nähden

   — toiseksi unionin tuotannonalan kannattavuuden kehityksen osalta ja

   — kolmanneksi unionin tuotannonalan myyntihintojen kehityksen osalta.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohtaa sekä 3 artiklan 2, 6 ja 7 kohtaa tai SEUT 296 artiklan toista kohtaa on rikottu siltä osin kuin vastaaja on perustanut vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat päätelmänsä ilmeisiin arviointivirheisiin tai ei ole esittänyt riittäviä perusteluja. Vastaaja on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä

   — ensinnäkin arvioidessaan vahinkoindikaattoreita abstraktisesti sen sijaan, että se olisi arvioinut niitä suhteessa kysynnän kehitykseen ja

   — toiseksi tukeutuessaan implisiittisesti markkinaosuuksiin olennaisena syy-yhteyden indikaattorina siitä huolimatta, että markkinaosuuksissa ei ole nähtävissä mitään selvää suuntausta, ja kehitellessään niitä muiden vahinkotekijöiden, joita neuvosto on pitänyt tärkeinä, vastaisesti.

Vastaaja on joka tapauksessa tehnyt menettelyvirheen, sillä riidanalaisessa asetuksessa ei ole mitään mainintaa kysynnän supistumisen ilmeisestä vaikutuksesta unionin tuotannonalalle väitetysti aiheutuneeseen vahinkoon.

[1] Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien sekä niiden keskeisten osien tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyyntitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Thaimaasta lähetettyjen käsikäyttöisten haarukkatrukkien sekä niiden keskeisten osien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Thaimaa, asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 10.10.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1008/2011 (EUVL L 268, s. 1).

[2] Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51).

Kanne 21.12.2011 — Italia v. komissio

(Asia T-661/11)

(2012/C 49/57)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: valtionasiamies G. Aiello)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 14.10.2011 tehdyn komission päätöksen K(2001) 7105 siltä osin kuin sillä suljetaan yhteisön rahoituksen ulkopuolelle Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavat tietyt menot ja siirretään ne rasittamaan Italian tasavallan talousarviota.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva riidanalainen päätös perustuu kahteen komission suorittamaan tutkintaan maidon markkinointivuosien 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 ja 2006/2007 osalta, ja siinä määrätään tässä suhteessa Italiaan sovellettavasta rahoitusta koskevasta korjauksesta, jonka kokonaismäärä on 85 625 455 euroa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

a) Asetuksen (EY) N:o 885/2006 ([1]), joka on annettu 21.6.2006, 11 artiklan, rahoituksellisten seuraamusten määrittämisestä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa 23.12.1997 annettujen toimintaohjeiden (asiakirja VI/5330/97) ja EY 230 artiklan rikkominen ja/tai virheellinen soveltaminen harkintavallan väärinkäytön vuoksi.

Kantaja väittää tässä suhteessa, että kiinteämääräisen korjauksen soveltaminen käsiteltävässä asiassa on kiistanalaista, koska suoritettujen tarkastusten johdosta oli mahdollista, vaikkakin joissakin tapauksissa myöhässä, tarkastaa mahdolliset "osailmoitukset" määräämällä virheellisten ilmoitusten tekijöille seuraamuksia ja perimällä näin mahdollisesti maksettava lisämaksu ja estämällä tällä tavalla se, ettei yhteisön rahastoille aiheudu taloudellista vahinkoa tulojen vähenemisen vuoksi.

b) Asetuksen (EY) N:o 595/2004 ([2]), joka on annettu 30.3.2004, 21 artiklan ja 22 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen ja/tai virheellinen soveltaminen.

Tässä suhteessa kantaja katsoo, että sovellettavassa säännöstössä ei vahvisteta ostajia koskevien tarkastusten osalta vastaavuussuhdetta tarkastusten määrän vaan sen maidon prosenttimäärän kanssa, joka on annettava tarkastettavaksi ja jonka on oltava vähintään 40 prosenttia ilmoitetusta maitomäärästä ennen asianomaisen jakson osalta tehtävää oikaisua. On näet selvää, että EMOTR:n rahoitusjärjestelmälle aiheutuva vaara liittyy läheisesti kunkin jäsenvaltion tuottamaan maidon kokonaismäärään. Nimenomaan kyseisen määrän perusteella on arvioitava sellaisen vahingon vaaraa yhteisön rahastoille, joka voi aiheutua lisämaksun maksamatta jättämisestä.

c) Edellä mainitun 21.6.2006 annetun asetuksen (EY) N:o 885/2006 11 artiklan ja rahoituksellisten seuraamusten määrittämisestä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa 23.12.1997 annettujen toimintaohjeiden VI/5330/97 rikkominen ja/tai virheellinen soveltaminen, suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen ja/tai virheellinen soveltaminen ja EY 230 artiklan rikkominen ja/tai virheellinen soveltaminen harkintavallan väärinkäytön vuoksi.

Kantajavaltion mielestä komissio on arvioidakseen mahdollista kiintiön ylitystä ja tästä seuraavaa maksua käyttänyt prosenttimääräistä rahoitusta koskevaa korjausta lisäämällä sen kansallisen tuotantokiintiön ylitykseen ja erottamalla sen jakaakseen sen uudelleen yksittäin tarkastuksen kohteena oleville alueille tilien päättämiseksi. Tämän tyyppisellä lähestymistavalla rahoitusta koskevan korjauksen käsite on lähes mielivaltainen, ja tämä johtaa suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

d) EY 253 artiklan rikkominen ja/tai virheellinen soveltaminen perustelujen puuttumisen tai niiden puutteellisuuden vuoksi.

([1]) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 885/2006 (EUVL L 171, s. 90–110).

([2]) Maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30.3.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 595/2004 (EUVL L 94, s. 22).

Kanne 28.12.2011 — Thomas Müller v. SMHV — Loncar (Sunless)

(Asia T-662/11)

(2012/C 49/58)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Thomas Müller (Gütersloh, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Schmidt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Loncar, SL (Sabadell, Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 27.9.2011 tekemän päätöksen (asia R 2508/2010-2) ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanaosan "Sunless" sisältävä sanamerkki luokkiin 6, 19, 22 ja 24 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Loncar, SL

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkit "SUNLESS" ja "LONCAR-SUNLESS" luokkiin 22, 23 ja 24 kuuluvia tavaroita varten sekä köydet, nuorat, verkot, teltat, markiisit, suojapeitteet, purjeet, säkit ja pussit (jotka eivät sisälly muihin luokkiin), pehmustus- ja täyteaineet (paitsi kumiset tai muoviset) ja raa'at tekstiilikuituaineet

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska asianomaisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

Kanne 5.1.2012 — Godrej Industries ja VVF v. neuvosto

(Asia T-6/12)

(2012/C 49/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Godrej Industries Ltd (Mumbai, Intia), V V F Ltd (Mumbai) (edustaja: lawyer B. Servais)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— Kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 8.11.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1138/2011 (EUVL L 293, 11.11.2011, s. 1) kantajia koskevilta osiltaan

— Velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan

— Neuvosto, joka ei ole myöntänyt valuutan muuntamisen oikaisua, jota kantajat olivat vaatineet vuoden 2010 tammikuun ja kesäkuun välillä euroissa tehdyn kaupan osalta, ja kun otetaan huomioon, että Intian rupian (INR) arvo suhteessa euroon oli jatkanut vahvistumistaan melkein koko tutkimusajanjakson ajan, on rikkonut polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 [1] 2 artiklan 10 kohtaa (ja etenkin sen j alakohtaa), sellaisena kuin sitä on tulkittu tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan täytäntöönpanosta tehdyn Maailman kauppajärjestön vuoden 1994 yleissopimuksen 2.4 ja 2.4.1 artiklan mukaisesti;

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan

— Neuvosto on rikkonut 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklan 2, 6 ja 7 kohtaa sekä sen 9 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole jättänyt pois unionin tuotannonalan tekemiä tarkasteltavan tuotteen ostoja laskiessaan vahinkoanalyysiä ja vahinkomarginaalia

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan

— Neuvosto on rikkonut 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 1 artiklan 1 kohtaa ja 2 artiklan 10 kohtaa, kun niitä tulkitaan tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan täytäntöönpanosta tehdyn Maailman kauppajärjestön vuoden 1994 yleissopimuksen 9 artiklan 1 kappaleen mukaisesti, koska se ei ole jättänyt pois unionin tuotannonalan tekemiä tarkasteltavan tuotteen ostoja polkumyyntimarginaalia laskiessaan, ja lisäksi se on rikkonut suhteellisuus- ja kohtuullisuusperiaatteita.

[1] EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.12.2011 — Maxima Grupė v. SMHV — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Asia T-523/11) [1]

(2012/C 49/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 355, 3.12.2011.

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2012/C 49/50	Asia T-629/11: Kanne 5.12.2011 — Biogas Nord Anlagenbau v. komissio	28
2012/C 49/51	Asia T-630/11 P: Valitus, jonka Peter Strobl on tehnyt 6.12.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-56/05, Strobl vastaan komissio 29.9.2011 antamasta tuomiosta	28
2012/C 49/52	Asia T-638/11: Kanne 12.12.2011 — European Dynamics Belgium ym. v. Euroopan lääkevirasto	29
2012/C 49/53	Asia T-639/11: Kanne 14.12.2011 — Heads! v. SMHV (HEADS)	29
2012/C 49/54	Asia T-641/11 P: Valitus, jonka Harald Mische on tehnyt 8.12.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-70/05, Mische v. komissio, 29.9.2011 antamasta tuomiosta	30
2012/C 49/55	Asia T-642/11 P: Valitus, jonka Harald Mische on tehnyt 8.12.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-93/05, Mische v. parlamentti, 29.9.2011 antamasta tuomiosta	30
2012/C 49/56	Asia T-643/11: Kanne 15.12.2011 — Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler v. neuvosto	31
2012/C 49/57	Asia T-661/11: Kanne 21.12.2011 — Italia v. komissio	32
2012/C 49/58	Asia T-662/11: Kanne 28.12.2011 — Thomas Müller v. SMHV — Loncar (Sunless)	32
2012/C 49/59	Asia T-6/12: Kanne 5.1.2012 — Godrej Industries ja VVF v. neuvosto	33
2012/C 49/60	Asia T-523/11: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.12.2011 — Maxima Grupė v. SMHV — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)	33

FI

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI